

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 319

50. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

2007. december 5.

Tartalom

I Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/64/EK irányelve (2007. november 13.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 97/7/EK, a 2002/65/EK, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról és a 97/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾ 1

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2007/64/EK IRÁNYELVE

(2007. november 13.)

a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 97/7/EK, a 2002/65/EK, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról és a 97/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 47. cikke (2) bekezdésének első és harmadik mondatára, valamint 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A belső piac létrehozása szempontjából kulcsfontosságú a Közösségen belüli belső határok lebontása az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgásának megvalósítása érdekében. Ezért fontos, hogy a pénzforgalmi szolgáltatások egységes piaca megfelelően működjék. Jelenleg azonban a harmonizáció hiánya ezen a területen akadályokat támaszt az említett piac működésével szemben.
- (2) A tagállamok pénzforgalmi szolgáltatási piacai jelenleg különálló, nemzeti szerveződésűek, és a pénzforgalmi szolgáltatások jogi kerete 27 nemzeti jogrendszerre szétterjedt.
- (3) E területen számos közösségi jogi aktus elfogadásra került, nevezetesen a határokon átnyúló átutalásokról szóló, 1997. január 27-i 97/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾; a határokon átnyúló, euróban történő fizetésekről

szóló, 2001. december 19-i 2560/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾, amelyek azonban nem orvosolták kellőképpen a helyzetet, hasonlóan az elektronikus fizetésekre vonatkozó európai magatartási kódexről szóló, 1987. december 8-i 87/598/EGK bizottsági ajánlás ⁽⁵⁾ (a pénzügyi intézmények, a kereskedők és a szolgáltatók, valamint a fogyasztók közötti viszonyok tekintetében); a fizetési rendszerekről, különösen a kártyabirtokosok és a kártyakibocsátók közötti viszonyról szóló, 1988. november 17-i 88/590/EGK bizottsági ajánlás ⁽⁶⁾; valamint az elektronikus fizetési eszközökkel végrehajtott műveletekről, különösen a kibocsátó és a birtokos közötti viszonyról szóló, 1997. július 30-i 97/489/EK bizottsági ajánlás ⁽⁷⁾. Ezek az intézkedések azonban még nem elegendőek. Az egymás mellett párhuzamosan létező nemzeti rendelkezések és a hiányos közösségi keret tovább bonyolítja a helyzetet és gyengíti a jogbiztonságot.

- (4) Ezért elengedhetetlen egy közösségi szintű, korszerű és koherens jogi keret létrehozása a pénzforgalmi szolgáltatások szabályozására, függetlenül attól, hogy a szolgáltatások összeegyeztethetőek-e a pénzügyi ágazatnak az egységes eurofizetési térségre vonatkozó kezdeményezéséből eredő rendszerrel, amely semleges annak érdekében, hogy valamennyi fizetési rendszer számára azonos versenyfeltételeket biztosítson a fogyasztó választási lehetőségének fenntartása céljából, és amelynek a jelenlegi nemzeti rendszerekhez képest jelentős előrelépést kell képeznie a fogyasztói költségek, a biztonság és a hatékonyság tekintetében.
- (5) E jogi keretnek biztosítania kell a prudenciális előírásokra vonatkozó nemzeti rendelkezések összehangolását, új pénzforgalmi szolgáltatók piacra jutását, a tájékoztatási követelményeket, illetve a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőinek és nyújtóinak a jogait és kötelezettségeit.

⁽¹⁾ HL C 109., 2006.5.9., 10. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2007. április 24-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2007. október 15-i határozata.

⁽³⁾ HL L 43., 1997.2.14., 25. o.

⁽⁴⁾ HL L 344., 2001.12.28., 13. o.

⁽⁵⁾ HL L 365., 1987.12.24., 72. o.

⁽⁶⁾ HL L 317., 1988.11.24., 55. o.

⁽⁷⁾ HL L 208., 1997.8.2., 52. o.

E kereten belül továbbra is meg kell tartani a 2560/2001/EK rendelet rendelkezéseit, amelyek az árak tekintetében létrehozták az euróban teljesített fizetések egységes piacát. A 97/5/EK irányelv rendelkezéseit, valamint a 87/598/EGK ajánlásban, továbbá a 88/590/EGK és a 97/489/EK ajánlásban megfogalmazott ajánlásokat egyetlen, kötelező erejű jogi aktusba kell foglalni.

- (6) Nem célszerű azonban, hogy e jogi keret teljesen átfogó jellegű legyen. Alkalmazását elegendő azokra a pénzforgalmi szolgáltatókra korlátozni, amelyek fő tevékenységét a felhasználóknak nyújtott pénzforgalmi szolgáltatások jelentik. Nem helyénvaló alkalmazása azon szolgáltatások esetében sem, amelyeknél a pénznek a fizető féltől a kedvezményezett részére való átutalása, illetve szállítása kizárólag bankjegyekben vagy pénzürmékben történik, vagy olyan esetben sem, amikor az átutalás alapja papír csekk, papíralapú váltó, kötelezvény vagy egyéb olyan eszköz, papíralapú utalvány vagy kártya, amelyet a pénzforgalmi szolgáltatóra vagy más fél nevére állítottak ki azzal a céllal, hogy pénzt bocsássonak a kedvezményezett rendelkezésére. Differenciáltan kell továbbá kezelni a távközlési, információtechnológiai és hálózatzüzemeltetők által kínált olyan fizetési módokat, amelyek megkönnyítik a digitális áruk vagy szolgáltatások – például csengőhangok, zene vagy digitális újságok hagyományos hangszolgáltatások melletti – megvásárlását és azok digitális eszközökön való terjesztését. Ezen áruk vagy szolgáltatások tartalmát előállíthatja akár egy harmadik személy, akár az üzemeltető, aki hozzáférési, terjesztési vagy keresési lehetőségekkel növelheti azok belső értékét. Ez utóbbi esetben, amennyiben az áruk vagy szolgáltatások terjesztését ezen üzemeltetők egyike vagy technikai okokból egy harmadik személy végzi, és az áruk vagy szolgáltatások kizárólag digitális eszközök – például mobiltelefon vagy számítógép – révén vehetők igénybe, akkor ezt a jogi keretet nem kell alkalmazni, mivel az üzemeltető tevékenysége túllép az egyszerű fizetési műveleten. Helyénvaló azonban a jogi keretet olyan esetekben alkalmazni, amikor az üzemeltető csak olyan közvetítőként jár el, aki egyszerűen csak intézkedik a szolgáltató, mint harmadik személy számára történő fizetés felől.
- (7) A készpénzáttutalás olyan egyszerű pénzforgalmi szolgáltatás, amelynek alapja rendszerint a fizető fél által a pénzforgalmi szolgáltató részére rendelkezésre bocsátott készpénz, amely szolgáltató a megfelelő összeget – például valamilyen kommunikációs hálózaton keresztül – átadja a kedvezményezettnek vagy egy másik, a kedvezményezett nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltatónak. Néhány tagállamban az élelmiszer-áruházak, kereskedők és egyéb kiskereskedők ennek megfelelő szolgáltatást nyújtanak a nyilvánosság részére, lehetővé téve közüzemi és egyéb rendszeres háztartási számlák kifizetését. Ezt a pénzforgalmi szolgáltatást az ezen irányelvben meghatározott készpénzáttutalásként kell kezelni, kivéve ha az illetékes hatóságok ezt a tevékenységet a mellékletben felsorolt valamely más pénzforgalmi szolgáltatás kategóriájába tartozónak tekintik.
- (8) Szükség van azon pénzforgalmi szolgáltatók típusainak meghatározására, amelyek az egész Közösség területén jogosultak pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására, nevezetesen: hitelintézetek, amelyek a szolgáltatásaikat igénybe

vevőktől a fizetési műveletek finanszírozására is felhasználható betéteket gyűjtenek, és amelyek továbbra is a hitelintézeti tevékenység megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározott prudenciális előírások hatálya alá tartoznak; elektronikuspénz-kibocsátó intézmények, amelyek a fizetési műveletek finanszírozására is felhasználható elektronikus pénzt bocsátanak ki, és amelyek továbbra is az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről szóló, 2000. szeptember 18-i 2000/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽²⁾ meghatározott prudenciális előírások hatálya alá tartoznak; valamint a nemzeti jog alapján ilyen tevékenységre jogosított postai elszámolóközpontok.

- (9) Ez az irányelv megállapítja az olyan fizetési műveletek végrehajtására vonatkozó szabályokat, amikor a pénzeszköz a 2000/46/EK irányelv 1. cikke (3) bekezdésének b) pontjában meghatározott elektronikus pénz. Ez az irányelv azonban nem szabályozza az elektronikus pénz kibocsátását, és nem módosítja az elektronikuspénz-kibocsátó intézményeknek a 2000/46/EK irányelv szerinti prudenciális szabályozását sem. A pénzforgalmi intézmények ezért nem bocsáthatnak ki elektronikus pénzt.
- (10) A piacra lépés jogi akadályainak felszámolása érdekében azonban szükség van egy egységes engedély bevezetésére az összes olyan pénzforgalmi szolgáltató számára, amely szolgáltatásai nem terjednek ki betétgyűjtésre vagy elektronikuspénz-kibocsátásra. Ezek alapján indokolt egy új pénzforgalmi szolgáltatói kategória (a továbbiakban: pénzforgalmi intézmény) bevezetése olyan rendelkezés révén, amely a meglévő kategóriákon kívül eső jogi személyek részére szigorú és átfogó feltételek alapján engedélyt biztosít pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására a Közösség egész területén. Ezáltal közösségi szinten egységes feltételek vonatkoznának az ilyen szolgáltatásokra.
- (11) A pénzforgalmi intézményként való engedélyezés megadásának és fenntartásának feltételei között szerepelnie kell olyan prudenciális előírásoknak, amelyek arányosak az e szervezetek üzleti tevékenysége során előforduló működési és pénzügyi kockázatokkal. Ebben az összefüggésben az indutóként és a mindenkori tőkét kombináló szilárd követelményrendszerre van szükség, amely kellő időben, a piaci igények függvényében finomabb formában kidolgozható lenne. A pénzforgalmi szolgáltatások széles skálája miatt annak érdekében, hogy ugyanazon kockázatokat minden pénzforgalmi szolgáltató esetében ugyanúgy kezeljék, az irányelv különböző, bizonyos fokú felügyeleti mérlegeléssel ötvözhető módszerekre ad lehetőséget. A pénzforgalmi intézményekre vonatkozó előírásoknak tükrözniük kell azt a tényt, hogy a pénzforgalmi intézmények szakosodottabbak, és korlátozottabb területen fejtenek ki tevékenységet, továbbá a náluk felmerülő kockázatok szűkebb körűek, valamint egyszerűbben nyomon követhetőek és ellenőrizhetőek, mint a hitelintézetek tágabb tevékenységi körében előforduló kockázatok. A pénzforgalmi intézményeknek különösen is tiltani kell, hogy

⁽¹⁾ HL L 177., 2006.6.30., 1. o. A 2007/44/EK irányelvvel (HL L 247., 2007.9.21., 1. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 275., 2000.10.27., 39. o.

betéteket gyűjtsenek a szolgáltatásaikat igénybe vevőktől, és azt kell megengedni, hogy a szolgáltatások igénybe vevőitől érkező pénzt csak pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásához használják fel. Olyan rendelkezéseket is el kell fogadni, amelyek előírják, hogy az ügyfélpénzeket elkülönítetten kell tartani a pénzforgalmi intézmény más üzleti célokat szolgáló pénzeszközeitől. A pénzforgalmi intézményeknek továbbá a pénzmosás elleni és a terrorizmus finanszírozása elleni szigorú követelményeknek is meg kell felelniük.

(12) A pénzforgalmi intézményeknek az előző üzleti évre vonatkozó éves és összevont éves beszámolóikat az 1978. július 25-i 78/660/EGK tanácsi irányelvben ⁽¹⁾, és adott esetben az 1983. június 13-i 83/349/EGK tanácsi irányelvben ⁽²⁾, valamint az 1986. december 8-i 86/635/EGK tanácsi irányelvben ⁽³⁾ foglaltak szerint kell elkészíteniük. Az éves és összevont éves beszámolókat könyvvizsgálóval felül kell vizsgálatni, kivéve azt az esetet, ha a pénzforgalmi intézmény a 78/660/EGK, valamint adott esetben a 83/349/EGK és a 86/635/EGK irányelvek értelmében mentesül e kötelezettség alól.

(13) Ez az irányelv a pénzforgalmi szolgáltatók által történő hitelnyújtásra, azaz hitelkeret rendelkezésre tartására és hitelkártya-kibocsátásra kizárólag akkor vonatkozik, ha a hitelnyújtás szorosan kapcsolódik pénzforgalmi szolgáltatásokhoz. Kizárólag akkor, ha a hitelt pénzforgalmi szolgáltatások megkönnyítése érdekében nyújtják, az rövid lejáratú jellegű és tizenkét hónapot meg nem haladó futamidejű, ideértve a feltöltődő hitelkereteket is, akkor helyénvaló azt a pénzforgalmi intézmények számára a határokon átnyúló tevékenységeiket illetően engedélyezni, azzal a feltétellel, hogy annak refinanszírozására főként a pénzforgalmi intézmény saját forrásainak, valamint a tőkepiacról származó egyéb forrásoknak, nem pedig a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevő ügyfelek nevében megőrzött pénzeszközöknek a felhasználásával kerül sor. A fentiek nem érintik a fogyasztói hitelre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1986. december 22-i 87/102/EGK tanácsi irányelvet ⁽⁴⁾, valamint az egyéb vonatkozó közösségi és nemzeti jogszabályokat a fogyasztóknak történő hitelnyújtás ezen irányelvben nem harmonizált feltételei tekintetében.

(14) A tagállamoknak ki kell nevezniük azokat a hatóságokat, amelyek felelősek az engedélyeknek a pénzforgalmi intézmények részére történő kiadásáért, az ellenőrzések végrehajtásáért és az engedély visszavonására vonatkozó döntésért. Az egyenlő bánásmód biztosítása érdekében a tagállamok nem támaszthatnak az ebben az irányelvben meghatározottakon túlmenő feltételeket a pénzforgalmi intézményekkel szemben. Azonban az illetékes hatóságok által hozott határozatok tekintetében a bíróság előtti

megtámadhatóságnak érvényesülnie kell. Az illetékes hatóságok feladatkörei mindemellett nem járhatnak a pénzügyi rendszerek felvigyázásának sérelmével, ezt a felügyeleti feladatot a Szerződés 105. cikke (2) bekezdésének negyedik francia bekezdésével összhangban a Központi Bankok Európai Rendszere látja el.

(15) Figyelembe véve, hogy szükség van a pénzküldési szolgáltatásokat nyújtó személyek személyazonosságának és tartózkodási helyének nyilvántartásba vételére és valamennyiük számára bizonyos fokú elfogadottság biztosítására – függetlenül attól, hogy képesek-e teljesíteni a pénzforgalmi intézményként való engedélyezés összes feltételét – annak érdekében, hogy ne kényszerüljenek a feketegazdaságba, és hogy a pénzküldési szolgáltatásokat nyújtó valamennyi személy a jogi és szabályozási követelmények egyfajta minimumának hatálya alá kerüljön, célszerű, és a Pénzmosás Elleni Pénzügyi Akció Munkacsoport (Financial Action Task Force on Money Laundering) VI. különleges ajánlásában foglalt okfejtéssel összhangban áll egy olyan mechanizmus bevezetése, amely alapján az említett összes feltételt teljesíteni nem képes pénzforgalmi szolgáltatók mégis pénzforgalmi intézményként kezelhetők. E megfontolásból a tagállamoknak az említett személyeket úgy kell felvenniük a pénzforgalmi intézmények nyilvántartásába, hogy eltekintenek az engedélyezésre vonatkozó összes feltétel vagy a feltételek egy részének alkalmazásától. Mindemellett alapvető fontosságú a mentesítési lehetőséget a pénzforgalmi műveletek összértékére vonatkozó szigorú követelményekhez kötni. A mentességet élvező pénzforgalmi intézmények nem élhetnek sem a letelepedés jogával, sem pedig a szolgáltatásnyújtás szabadságával, és ezeket a jogokat fizetési rendszer tagjaként, közvetetten sem gyakorolhatják.

(16) Minden pénzforgalmi szolgáltató számára lényeges, hogy hozzá tudjon férni a fizetési rendszerek technikai infrastruktúráinak szolgáltatásaihoz. A hozzáférésre azonban megfelelő követelmények vonatkoznak a rendszerek integritásának és stabilitásának biztosítása érdekében. A valamely fizetési rendszerben való részvételt kérelmező valamennyi pénzforgalmi szolgáltatónak igazolnia kell a fizetési rendszer résztvevői előtt, hogy belső szabályozása kellően szilárd védelmet nyújt mindenféle kockázattal szemben. Jellemzően ilyen fizetési rendszerek például a négy félre kiterjedő kártyarendszerek, valamint átutalások és beszedési megbízások feldolgozását végző nagy rendszerek. Annak érdekében, hogy az egyenlő bánásmód biztosított legyen az engedélyezett pénzforgalmi szolgáltatók – engedélyüknek megfelelő – egyes típusai között, illetve a Közösség egész területére kiterjedően, szükséges tisztázni azokat a szabályokat, amelyek a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásának hozzáférhetőségére és a fizetési rendszerekhez való hozzáférésre vonatkoznak. Rendelkezni kell az engedélyezett pénzforgalmi intézmények és hitelintézetek megkülönböztetéstől mentes kezeléséről annak érdekében, hogy a belső piacon egymással versenyző valamennyi pénzforgalmi szolgáltató azonos feltételek mellett vehesse igénybe az ezen fizetési rendszerek technikai infrastruktúrái által nyújtott szolgáltatásokat. Helyénvaló rendelkezni az engedélyezett pénzforgalmi szolgáltatók és az ezen irányelv szerinti mentességet, illetve a 2000/46/EK irányelv 8. cikke szerinti mentességet élvezők közötti eltérő bánásmódról a prudenciális kereteik közötti különbségek miatt. Minden-

⁽¹⁾ HL L 222., 1978.8.14., 11. o. A legutóbb a 2006/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 224., 2006.8.16., 1. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 193., 1983.7.18., 1. o. A legutóbb a 2006/99/EK irányelvvel (HL L 363., 2006.12.20., 137. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 372., 1986.12.31., 1. o. A legutóbb a 2006/46/EK irányelvvel módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 42., 1987.2.12., 48. o. A legutóbb a 98/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 101., 1998.4.1., 17. o.) módosított irányelv.

esetre az árra vonatkozó feltételekben levő különbségek kizárólag akkor engedélyezhetők, amennyiben ezt a költségekben a pénzforgalmi szolgáltatók által előidézett különbség indokolja. Ez nem sérti a tagállamoknak a szisztematikusan fontos rendszerekhez való hozzáférés korlátozására vonatkozó, a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről szóló, 1998. május 19-i 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ szerinti jogát, és nem sérti az Európai Központi Banknak és a Központi Bankok Európai Rendszerének a fizetési rendszerekhez való hozzáférés tekintetében a Szerződés 105. cikke (2) bekezdésében, valamint a KBER alapokmánya 3. cikkének (1) bekezdésében és 22. cikkében meghatározott hatáskörét.

- (17) A fizetési rendszerekhez való hozzáféréssel kapcsolatos rendelkezések nem vonatkoznak az egyetlen pénzforgalmi szolgáltató által létrehozott és működtetett rendszerekre. Ezek a rendszerek működhetnek a fizetési rendszerekkel közvetlenül versenyezve, vagy jellemzőbben a piac olyan szegmensében, amelyet a fizetési rendszerek nem fednek le megfelelő módon. Ezek a fizetési rendszerek jellemzően három felet érintő rendszereket, mint például három felet érintő kártyarendszereket, távközlési szolgáltatók által nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokat, vagy olyan készpénz-átutalási szolgáltatásokat foglalnak magukban, amelyekben a rendszer működtetője a pénzforgalmi szolgáltatója mind a fizető félnek, mind a kedvezményezettnek, valamint bankcsoportok belső rendszereire terjednek ki. Az e fizetési rendszerek által az ismert vezető fizetési rendszerek irányában kelthető verseny serkentése érdekében elviekben nem lenne helyénvaló harmadik személyek számára hozzáférést biztosítani e fizetési rendszerekhez. Ezen rendszereknek azonban továbbra is a közösségi és nemzeti versenyszabályok hatálya alá kell tartozniuk, amelyek a fizetési piacokon való hatékony verseny fenntartása érdekében megkövetelhetik az e rendszerekhez való hozzáférés szavatolását.
- (18) Meg kell alkotni egy olyan szabálycsoportot, amely biztosítja a pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó feltételek és tájékoztatási követelmények átláthatóságát.
- (19) Ez az irányelv nem alkalmazandó a készpénzes fizetési műveletekre, mivel a készpénzes fizetések tekintetében már létezik az egységes fizetési piac. Ez az irányelv nem vonatkozik továbbá a papírcsekken alapuló fizetési műveletekre, mivel ezek természetüknél fogva nem dolgozhatók fel olyan hatékonyan, mint az egyéb fizetési módok. Ezeken a területeken azonban a helyes gyakorlatnak követnie kellene a jelen irányelvben meghatározott alapelveket.
- (20) Mivel a fogyasztók és a vállalkozások nincsenek ugyanabban a helyzetben, nincs szükségük azonos szintű védelemre. Míg fontos, hogy a fogyasztók jogait olyan rendelkezések garantálják, amelyekről egy szerződésben nem lehet eltérni, ésszerű annak lehetővé tétele, hogy a vállalkozások és szervezetek másként állapodjanak meg. Ugyanakkor a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy úgy rendelkezzenek, hogy a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról szóló, 2003. május 6-i 2003/361/EK bizottsági ajánlás⁽²⁾ értelmében vett mikro-vállalkozásokat ugyanolyan bánásmódban kell részesíteni,

mint a fogyasztókat. Mindenesetre ezen irányelv néhány alapvető rendelkezése a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő jogállásától függetlenül, mindenkor alkalmazandó.

- (21) Ezen irányelvben meg kell határozni a pénzforgalmi szolgáltatók kötelezettségeit a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői számára nyújtandó tájékoztatás tekintetében, akiknek mindenütt ugyanolyan magas színvonalú, egyértelmű információkat kell kapniuk a pénzforgalmi szolgáltatásokról annak érdekében, hogy képesek legyenek megalapozott döntéseket hozni és az EU-n belül a szolgáltatások között körülnézni. Az átláthatóság érdekében ez az irányelv meghatározza azokat a harmonizált követelményeket, amelyek biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő a pénzforgalmi szolgáltatási szerződésre és a fizetési műveletre nézve megkapja a szükséges és elégséges információkat. A pénzforgalmi szolgáltatások egységes piaca zökkenőmentes működésének előmozdítása érdekében a tagállamok nem fogadhatnak el az irányelvben megállapítottaktól eltérő, tájékoztatásra vonatkozó rendelkezéseket.
- (22) A fogyasztókat védeni kell a tisztességtelen és félrevezető gyakorlatokkal szemben a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽³⁾, a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv)⁽⁴⁾, valamint a fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazásáról szóló, 2002. szeptember 23-i 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽⁵⁾ összhangban. Ezen meglévő irányelvek kiegészítő rendelkezéseit továbbra is alkalmazni kell. Pontosítani kell azonban – különösen – a szerződés megkötését megelőző tájékoztatási követelmények tekintetében az ezen irányelv és a 2002/65/EK irányelv közötti kapcsolatot.
- (23) A kötelező tájékoztatásnak arányosnak kell lennie a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők szükségleteivel, közlésére pedig szabványos formában van szükség. Az egyszeri fizetési műveletekre azonban más tájékoztatási követelményeknek kell vonatkozniuk, mint a keretszerződésekre, amelyek több fizetési műveletről szólnak.
- (24) A keretszerződések és az ezek hatálya alá tartozó fizetési műveletek azonban a gyakorlatban sokkal gyakoribbak és gazdaságilag fontosabbak, mint az egyszeri fizetési műveletek. Fizetési számla vagy külön fizetési eszköz megléte esetén keretszerződés szükséges. A keretszerződésekre vonatkozó előzetes tájékoztatási követelményeknek ezért meg kellene előznie a tájékoztatást pedig minden esetben papíron vagy egyéb tartós adathordozón kell megadni, például a számlanyomtatatók által kinyomtatott lapon, floppy-lemezen, CD-ROM-on, DVD-n, valamint a személyi számítógép merevlemez meghajtóján, amelyen

⁽³⁾ HL L 149., 2005.6.11., 22. o.

⁽⁴⁾ HL L 178., 2000.7.17., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 271., 2002.10.9., 16. o. A 2005/29/EK irányelvvel módosított irányelv.

⁽¹⁾ HL L 166., 1998.6.11., 45. o.

⁽²⁾ HL L 124., 2003.5.20., 36. o.

elektronikus levelezés tárolható, és internetes oldalakon, amennyiben ezek az oldalak későbbi visszaolvasásra alkalmas módon az információk felhasználási céljának megfelelő időtartamig elérhetők, és amelyek lehetővé teszik a tárolt adatok változatlan reprodukálását. A pénzforgalmi szolgáltató és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára azonban lehetővé kell tenni, hogy a keretszerződésben megállapodjanak a teljesített fizetési műveletekre vonatkozó utólagos tájékoztatásnyújtás módjáról, így például arról, hogy az internetes banki szolgáltatások tekintetében a fizetési számlára vonatkozó valamennyi információt online hozzáférhetővé kell tenni.

- (25) Az egyszeri fizetési műveletekben kizárólag az alapvető fontosságú információkat kell minden esetben megadni a pénzforgalmi szolgáltató saját kezdeményezésére. Mivel a fizető fél rendszerint jelen van a fizetési megbízás adásakor, nem szükséges előírni azt, hogy a tájékoztatást minden esetben papíron vagy egyéb tartós adathordozón kell nyújtani. A pénzforgalmi szolgáltató szóbeli tájékoztatást is nyújthat, vagy az információkat más formában is könnyen hozzáférhetővé teheti, például a feltételeknek a helyszínen lévő hirdetőtáblán való kifüggesztése révén. Tájékoztatást kell nyújtani arról is, hogy hol lehet részletesebb információkhoz jutni (például a weboldal címe). Ha azonban a fogyasztó úgy kívánja, az alapvető fontosságú információkat papíron vagy egyéb tartós adathordozón a rendelkezésére kell bocsátani.
- (26) Ez az irányelv rendelkezik arról, hogy a fogyasztó a pénzforgalmi szolgáltatásra vonatkozó szerződés kötelező erejűvé válása előtt jogosult ingyenesen megkapni a vonatkozó információkat. A fogyasztó a szerződéses jogviszony teljes időtartama alatt kérheti az előzetes tájékoztatás és a keretszerződés ingyenesen, papíron történő rendelkezésre bocsátását is, annak érdekében, hogy össze tudja hasonlítani az egyes pénzforgalmi szolgáltatók szolgáltatásait és azok feltételeit, illetve bármiféle vita esetén ellenőrizhesse szerződéses jogait és kötelezettségeit. Azon rendelkezéseknek összhangban kell állniuk a 2002/65/EK irányelvvel. Ezen irányelvnek az ingyenes tájékoztatásra vonatkozó konkrét rendelkezései nem vonhatják maguk után azt, hogy az egyéb vonatkozó irányelvek alapján a fogyasztóknak nyújtott tájékoztatás után díjat lehet felszámítani.
- (27) Annak a módnak a megválasztásával, ahogyan a pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének rendelkezésére bocsátja az előírt információkat, figyelembe kell vennie ez utóbbi szükségleteit, valamint a gyakorlati technikai vonatkozásokat és a költséghatékonyt az adott pénzforgalmi szolgáltatási szerződésben foglalt megállapodásból következő helyzettől függően. Az irányelv ezáltal a pénzforgalmi szolgáltató által nyújtandó tájékoztatás két módját kell, hogy megkülönböztesse: vagy át kell adni az információkat, azaz a pénzforgalmi szolgáltatónak aktívan kell közölnie azokat az ezen irányelv által előírt megfelelő időben anélkül, hogy ezt a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő a továbbiakban kezdeményezné; vagy elérhetővé kell tenni a tájékoztatást a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára, figyelembe véve az esetleges további tájékoztatásra irányuló bármilyen kérését. Ez utóbbi esetben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének aktívan kell kezdeményeznie a tájékoztatásban részesülést például úgy, hogy kifejezetten kéri azt a pénzforgalmi szolgáltatótól, belép a bankszámlához tartozó e-mail postafiókba vagy a számlakivonatokért

nyomtatóba helyezi bankkártyáját. A fenti célokból a pénzforgalmi szolgáltatónak biztosítani kell az információhoz való hozzáférés lehetőségét és az információnak a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő általi elérhetőségét.

- (28) A fogyasztó részére ezenkívül járulékos díjak felszámítása nélkül biztosítani kell a teljesített műveletekre vonatkozó alapvető tájékoztatást. Az egyszeri fizetési műveletek esetében a pénzforgalmi szolgáltató nem számíthat fel külön díjat ezért a tájékoztatásért. Hasonlóképpen a keretszerződés keretében teljesített fizetési műveletekre vonatkozó utólagos, havonta történő tájékoztatást ingyenesen kell biztosítani. A díjszabás átláthatóságának és a fogyasztói szükségletek közötti különbségek fontosságára figyelemmel azonban a felek számára lehetővé kell tenni, hogy gyakoribb vagy kiegészítő tájékoztatás esetén díjfizetésről állapodjanak meg. A különböző nemzeti gyakorlatok figyelembevétele érdekében a tagállamoknak jogukban kell, hogy álljon olyan szabályok meghozatala, amelyek előírják, hogy a papíralapú havi számlakivonatokat mindig ingyenesen kell biztosítani.
- (29) A fogyasztók mobilitásának megkönnyítése érdekében a fogyasztók számára lehetővé kell tenni, hogy egy év elteltével külön díj nélkül felmondhassák a keretszerződéseket. A fogyasztók számára a felmondási időnek nem szabad egy hónapnál hosszabbnak, a pénzforgalmi szolgáltatók számára pedig két hónapnál rövidebbnek lennie. Ez az irányelv nem érinti a pénzforgalmi szolgáltató azon kötelezettségét, amely rendkívüli körülmények között a pénzforgalmi szolgáltatási szerződés megszüntetésére irányul más vonatkozó – például a pénzmosásról és a terrorizmus finanszírozásáról, a pénzeszközök befagyasztását célzó intézkedésről, vagy a bűncselekmények megelőzésével és kivizsgálásával kapcsolatos egyedi intézkedésről szóló – közösségi vagy nemzeti jogszabályok alapján.
- (30) A kis összegű fizetésekre szolgáló fizetési eszközöknek olcsó és könnyen használható alternatívát kellene biztosítaniuk az alacsony árfekvésű áruk és szolgáltatások esetében, és nem kellene azokat túlzott követelményekkel túlterhelni. A vonatkozó tájékoztatási követelményeket és teljesítéssel kapcsolatos szabályokat ezért az alapvető fontosságú információkra kellene korlátozni, figyelembe véve a kis összegű fizetésekre szánt eszközöktől indokoltan elvárható műszaki jellemzőket is. Az enyhébb rendszer ellenére a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőinek megfelelő védelemben kell részesülniük, mivel ezen fizetési eszközök – különösen az előre fizetett fizetési eszközök – csak korlátozott kockázatot jelentenek.
- (31) A nem engedélyezett vagy nem megfelelően teljesített fizetési műveletek kockázatainak és következményeinek csökkentése érdekében a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének a lehető leghamarabb értesítenie kell a pénzforgalmi szolgáltatót az állítólagosan nem engedélyezett vagy nem megfelelően teljesített fizetési műveletek bármiféle vitatásáról, feltéve hogy a pénzforgalmi szolgáltató teljesítette az ezen irányelv szerinti tájékoztatási kötelezettségeit. Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője betartja a bejelentési határidőt, akkor követelését a nemzeti jog szerinti elévülési időn belül érvényesíteni kell tudnia. Ez az irányelv a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató között felmerülő egyéb követeléseket nem érinti.

- (32) A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek arra irányuló ösztönzése érdekében, hogy szolgáltatójának indokolatlan késedelem nélkül bejelentse a fizetőeszköz ellopását vagy elvesztését, és ily módon mérsékelje a nem engedélyezett fizetési műveletek kockázatát, a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője csak korlátozott összeggel visel felelősséget, kivéve ha csalárd módon vagy súlyos gondatlansággal járt el. Továbbá, amint a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője bejelentette a pénzforgalmi szolgáltatónak, hogy fizetési eszközével esetlegesen visszaélt, a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője már nem viseli az adott eszköz nem engedélyezett használatából származó további károkat. Ez az irányelv nem érinti a pénzforgalmi szolgáltatók saját termékeik műszaki biztonságára vonatkozó felelősségét.
- (33) A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő esetleges gondatlanságának vizsgálata érdekében valamennyi körülményt figyelembe kell venni. Az állítólagos gondatlanság bizonyítékait és annak mértékét a nemzeti joggal összhangban kell értékelni. Semmisnek kell tekinteni a fizetési eszközök nyújtására és használatára vonatkozó azon szerződési feltételeket és kitételeket, amelyek eredményeként nőne a fogyasztóra háruló vagy csökkenne a kibocsátóra háruló bizonyítási teher.
- (34) A tagállamok számára lehetővé kell tenni azonban, hogy a fentieknél kevésbé szigorú szabályokat is megállapíthassanak a fogyasztóvédelem meglévő szintjének fenntartása és az elektronikus fizetési eszközök biztonságos használatába vetett bizalom növelése érdekében. Ennek megfelelő módon figyelembe kell venni, hogy a különböző fizetési eszközök eltérő kockázatokkal járnak, ezáltal is előmozdítva a biztonságosabb eszközök kibocsátását. A tagállamok számára engedélyezni kell, hogy a fizető felet a felelősség alól részben vagy teljes mértékben mentesíthessék, kivéve ha a megbízó csalárd módon járt el.
- (35) Rendelkezni kell a nem engedélyezett fizetési műveletek esetére a kárviselés megosztásáról. Eltérő rendelkezések vonatkozhatnak a pénzforgalmi szolgáltatások olyan igénybe vevőire, akik nem fogyasztók, mivel az ilyen felhasználók általában jobban fel tudják mérni a család kockázatát, és megfelelő ellenintézkedéseket tudnak hozni.
- (36) Ezen irányelv a fogyasztó védelme érdekében megállapítja a visszatérítés szabályait arra az esetre, ha az elvégzett fizetési művelet túllépi azt az összeget, amelyet ésszerűen el lehetett volna várni. A pénzforgalmi szolgáltatók számára lehetővé kell tenni, hogy még ennél is kedvezőbb feltételeket kínáljanak ügyfeleiknek, így például visszatérítsenek valamennyi vitatott fizetési műveletet. Ha a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője a fizetési művelet visszatérítésére tart igényt, az ezen visszatérítéshez való jog nem befolyásolja a fizető félnek a kedvezményezettrel szemben fennálló, az alapjogviszonyból eredő – például a megrendelt, felhasznált vagy jogosan kiszámlázott árukra vagy szolgáltatásokra vonatkozó – felelősségét, sem a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőinek jogát a fizetési megbízás visszavonására vonatkozóan.
- (37) A pénzügyi tervezés és a fizetési kötelezettségek kellő időben történő teljesítése érdekében a fogyasztóknak és a vállalkozásoknak bizonyossággal kell tudniuk, hogy mennyi időt vesz igénybe a fizetési megbízás teljesítése. Ezen irányelv ezért meghatározza a jogok és kötelezettségek hatálybalépésének időpontját, nevezetesen, amikor a pénzforgalmi szolgáltató megkapja a fizetési megbízást, beleértve azt is, amikor lehetősége volt azt a pénzforgalmi szolgáltatási szerződésben megállapított kommunikációs eszköz útján megkapni, a fizetési megbízás létrehozását és továbbítását eredményező – például biztonsági ellenőrzésekkel, a pénzösszeg rendelkezésre állásának ellenőrzésével, a személyes azonosító szám használatára vonatkozó tájékoztatással, vagy fizetési ígérvény kibocsátásával összefüggő – folyamatban való korábbi részvétel ellenére. Ezen túlmenően a fizetési megbízás érkeztetésének akkor kell megtörténnie, amikor a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója megkapja a fizető fél számlájának megterhelésére szóló fizetési megbízást. Az a nap vagy időpont, amikor a kedvezményezett a szolgáltatójának beszedés céljából eljuttatja a fizetési megbízásokat – például a kártyás fizetések vagy beszedési megbízások esetén –, vagy amikor a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a kedvezményezett számára a vonatkozó összegekre (a számlájához kapcsolódó hitelkeret révén) előfinanszírozást biztosít, ebben a tekintetben nem releváns. Biztosítani kell, hogy a felhasználók bizonyosak lehessenek a hiánytalan és érvényes fizetési megbízás megfelelő teljesítésében, ha a pénzforgalmi szolgáltatónak nincs a visszautasításra vonatkozóan szerződéses vagy törvényes indoka. Ha a pénzforgalmi szolgáltató visszautasítja a fizetési megbízás teljesítését, a fizetési szolgáltatás igénybe vevőjét – a közösségi és a nemzeti jogban meghatározott követelményekre is figyelemmel – a lehető leghamarabb értesíteni kell a visszautasítás tényéről és annak okáról.
- (38) Figyelembe véve, hogy a teljesen automatizált modern fizetési rendszerek milyen sebességgel dolgozzák fel a fizetési műveleteket, és hogy következképpen a fizetési megbízások visszavonása bizonyos időpont után magas költségekkel járó kézi beavatkozás nélkül nem lehetséges, szükség van a fizetések visszavonhatóságára vonatkozóan egy egyértelmű határidő meghatározására. A pénzforgalmi szolgáltatás és a fizetési megbízás típusától függően azonban az időpont a felek közötti megállapodás révén különböző lehet. A visszavonás ebben az összefüggésben kizárólag a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató közötti kapcsolatra vonatkozik, és ily módon nem érinti a fizetési rendszerekben teljesített fizetési műveletek visszavonhatatlanságát és véglegességét.
- (39) A visszavonhatatlanság nem sértheti a pénzforgalmi szolgáltató azon, egyes tagállamok jogszabályai értelmében fennálló – a fizető fél keretszerződésén vagy nemzeti törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseken vagy iránymutatásokon alapuló – jogát vagy kötelezettségét, hogy visszafizesse a fizető félnek a teljesített fizetési művelet összegét a fizető fél és a kedvezményezett közötti vita esetén. E visszafizetésnek új fizetési megbízásnak kell minősülnie. Ezen esetek kivételével a fizetési megbízás mögött meghúzódó alapjogviszonyból eredő jogvitákat kizárólag a megbízó és a kedvezményezett között kell rendezni.
- (40) A fizetések teljesen integrált, azonnali és közvetlen feldolgozása szempontjából, valamint a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevői között fennálló alapkötelezettségek teljesítése tekintetében a jogbiztonság szempontjából kulcsfontosságú, hogy a fizető fél által átutalt teljes összeg

jóváírásra kerüljön a kedvezményezett számláján. Ehhez az szükséges, hogy a fizetési műveletek teljesítésében közreműködő közvetítők ne vonhassanak le az átutalt összegből. A kedvezményezett számára azonban biztosítani kell, hogy pénzforgalmi szolgáltatójával megállapodhasson az utóbbit megillető díjak levonásáról. Mindazonáltal annak érdekében, hogy a kedvezményezett meggyőződhessen arról, hogy a megfelelő összeget pontosan kifizették, a fizetési műveletet követően nyújtott tájékoztatásnak nem csak a teljes átutalt összeget, hanem a felszámított díjak összegét is tartalmaznia kell.

(41) A díjakkal kapcsolatban a tapasztalatok azt mutatják, hogy a fizető fél és a kedvezményezett közötti díjmegosztás a leghatékonyabb rendszer, mivel az elősegíti a fizetések azonnali feldolgozását. Ezért rendelkezésben kell előírni, hogy – alapesetben – mind a fizető fél, mind a kedvezményezett felé közvetlenül a saját pénzforgalmi szolgáltatójuk számítsa fel a díjakat. Ez azonban csak abban az esetben alkalmazandó, ha a fizetési művelet nem jár pénznemek közötti átváltással. A felszámított díj összege nulla is lehet, mivel ezen irányelv rendelkezései nem érintik az olyan gyakorlatot, amely szerint a pénzforgalmi szolgáltató nem számít fel díjat fogyasztói felé a számláikon történő jóváírások tekintetében. Hasonlóképpen és a szerződési feltételek függvényében a pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatás igénybevételéért számíthat fel díjat kizárólag a kedvezményezett (kereskedő) felé is, aminek következtében a fizető felet nem terhelik díjak. A fizetési rendszerek által felszámított díjak előfizetési díj formáját is ölthetik. Az átutalt összegre vagy a felszámított díjakra vonatkozó rendelkezések nem gyakorolnak közvetlen hatást a pénzforgalmi szolgáltatók vagy bármilyen közvetítők közötti árazásra.

(42) Az átláthatóság és a verseny előmozdítása érdekében a pénzforgalmi szolgáltató nem akadályozhatja meg, hogy a kedvezményezett díjat kérjen a fizető féltől valamely konkrét fizetési eszköz használatáért. Míg a kedvezményezettnek jogot kell biztosítani arra, hogy adott fizetési eszköz használatáért díjat számítsa fel, a tagállamok eldönthetik, hogy ezt a gyakorlatot megtiltják-e vagy korlátozzák-e abban az esetben, ha megítélésük szerint ezt a túlzott díjtételek indokolják, vagy olyan díjszabás indokolja, amely a verseny, valamint a fizetési eszközök használata ösztönzésének szükségességét figyelembe véve egy adott fizetési eszköz használatára negatív hatással van.

(43) A Közösségen belüli fizetések hatékonyságának növelése érdekében maximálisan egynapos teljesítési határidőt kell előírni a fizető fél által kezdeményezett és euróban vagy az euroövezeten kívüli tagállamok pénznemében denominált valamennyi fizetésre, az átutalásokat és a készpénzáttutalásokat is beleértve. Az összes többi fizetésre, többek között a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetésekre – például a beszédésekre és a kártyás fizetésekre – is ugyanazon egynapos teljesítési idő vonatkozik, amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató és a fizető fél nem állapodott meg külön hosszabb végrehajtási idő alkalmazásában. A fenti időtartamok további egy munkanappal meghosszabbíthatók, ha a fizetési megbízást papíron adták.

Ez lehetővé teszi a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásának folytatását azon fogyasztók tekintetében, akik kizárólag nyomtatott dokumentumokhoz vannak hozzászokva. Beszedési rendszerek használata esetén a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának a beszedési megbízást a kedvezményezett és ennek pénzforgalmi szolgáltatója által elfogadott, az esedékesség napján történő kiegyenlítést lehetővé tevő időhatárokon belül kell továbbítania. Figyelemmel arra, hogy a nemzeti fizetési infrastruktúrák többnyire igen hatékonyak, a tagállamok adott esetben az egy munkanapnál rövidebb teljesítési időt előíró szabályait is érvényben tarthatják, vagy megállapíthatnak ilyen szabályokat annak érdekében, hogy elkerüljék a jelenlegi szolgáltatási színvonal csökkenését.

(44) A teljes összeg teljesítésére és a teljesítési időre vonatkozó rendelkezéseknek kellene meghatározniuk a helyes gyakorlatot, amennyiben az egyik pénzforgalmi szolgáltató nem a Közösség területén működik.

(45) Ahhoz, hogy választani tudjon, a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének ismernie kell a pénzforgalmi szolgáltatások valós költségeit és díjait. Ennek érdekében meg kell akadályozni a nem átlátható árképzési módszerek használatát, mivel általánosan elfogadott vélemény szerint ezek a módszerek különösen meglehezítik a felhasználók számára a pénzforgalmi szolgáltatás tényleges árának a megállapítását. Kifejezetten meg kell tiltani, hogy az értéknepokat a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőire nézve hátrányosan használják.

(46) A fizetési rendszer zökkenőmentes és hatékony működése függ attól, hogy a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői biztosak lehetne-e afelől, hogy a pénzforgalmi szolgáltató hibátlanul és a megállapodás szerinti időn belül teljesíti a fizetési műveletet. Általában a szolgáltató képes felmérni egy fizetési művelet kockázatait. A szolgáltató az, aki rendelkezésre bocsátja a fizetési rendszert, intézkedik tévesen átutalt pénzüsszegek visszahívása felől, és a legtöbb esetben ő választja ki a művelet teljesítésében érintett közvetítőket. E megfontolások alapján – a rendkívüli és előre nem látható körülmények fennállásának esetét – teljesen indokolt előírni a pénzforgalmi szolgáltató felelősségét a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjétől elfogadott fizetési művelet teljesítése tekintetében, azzal a kivétellel, hogy nem felelős a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának cselekményeiért és mulasztásaiért, amely szolgáltató kiválasztása kizárólag a kedvezményezett feladata. Ugyanakkor annak érdekében, hogy a fizető fél ne maradjon védtelenül olyan, valószínűtlen helyzetekben, amikor nyitott (*non liquet*) marad az a kérdés, hogy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójához vajon rendesen beérkezett-e a fizetés összege vagy sem, a vonatkozó bizonyítási teher a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatóját kell, hogy terhelje. Általában elvárható, hogy a küldő pénzforgalmi szolgáltatótól a fogadó pénzforgalmi szolgáltatóhoz a fizetés összegét eljuttató közvetítőintézmény – rendszerint egy „semleges” szervezet, például egy központi bank vagy egy elszámolóház – megőrizi a számlaadatokat és szükség esetén ezeket bármikor szolgáltatni tudja. Ahogy a fizetés összege a fogadó pénzforgalmi szolgáltató számláján

jóváírásra kerül, a kedvezményezettnek azonnal érvényesíteni kell tudnia a saját számlájára történő jóváírásra vonatkozó követelését a pénzforgalmi szolgáltatójával szemben.

- (47) A pénzforgalmi szolgáltatónak felelősséget kell viselnie a fizetés hibátlan teljesítéséért, beleértve különösen a fizetési művelet teljes összegét és a teljesítési időt, valamint a kedvezményezett számlájáig vezető fizetési láncban részt vevő egyéb felek által elkövetett mulasztásokért való teljes felelősséget. E felelősség eredményeként a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának – amennyiben a teljes összeg nem érkezett meg a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójához – helyesbíteni kell a fizetési műveletet, vagy indokolatlan késedelem nélkül vissza kell térítenie a megbízó részére az adott műveletben érintett megfelelő összeget, a nemzeti jog szerint érvényesíthető egyéb követelések sérelme nélkül. Ez az irányelv kizárólag a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és annak pénzforgalmi szolgáltatója közötti szerződéses kötelezettségekre és felelősségekre terjed ki. Az átutalások és az egyéb pénzforgalmi szolgáltatások megfelelő működése azonban megköveteli, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók és közvetítők – például az adatfeldolgozók – olyan szerződésekkel rendelkezzenek, amelyben megállapodnak kölcsönös jogairól és kötelezettségeikről. A felelősségekkel kapcsolatos kérdések alapvető részét képezik ezeknek az egységes szerződéseknek. Annak biztosítása érdekében, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók és a fizetési műveletben részt vevő közvetítők kölcsönösen támaszkodhassanak egymásra, olyan jogi biztosítékokra van szükség, melyek szavatolják, hogy az a pénzforgalmi szolgáltató, akit vagy amelyet nem terhel felelősség, az ezen irányelvnek a felelősséggel összefüggő rendelkezései szerint az elsenvedett káraiért vagy a kifizetett összegekért ellentételezést kapjon. További visszereseti jogok és a visszereset részletes tartalma, valamint a hibásan teljesített fizetési műveletnek tulajdonítható, a pénzforgalmi szolgáltatóval vagy közvetítővel szemben támasztott követelések kezelésének módját a szerződéses megállapodásokban kell meghatározni.
- (48) A pénzforgalmi szolgáltató számára lehetővé kell tenni, hogy a fizetési megbízás pontos teljesítéséhez szükséges adatokat egyértelműen meghatározhassa. Másfelől a tagállamok számára nem indokolt biztosítani, hogy előírják valamely meghatározott azonosító használatát a fizetési műveletekhez, mivel ez szétválasztásához vezethetne, és veszélyeztetné a közösségi szintű integrált fizetési rendszerek létrehozását. Ugyanakkor ez nem akadályozhatja meg a tagállamokat abban, hogy a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójától megköveteljék, hogy kellő gondossággal járjon el és – amennyiben ez műszakilag lehetséges és nem igényel kézi beavatkozást – ellenőrizze az egyedi azonosító koherenciáját, és ha kiderül, hogy az egyedi azonosító nem koherens, utasítsa vissza a fizetési megbízás teljesítését, valamint a fizető felet értesítse erről. A pénzforgalmi szolgáltató felelősségét arra kell korlátozni, hogy a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője részéről adott fizetési megbízásnak megfelelően rendben teljesítse a fizetési műveletet.

- (49) A hatékony csalásmegelőzés elősegítése és a Közösségen belüli fizetési csalások elleni küzdelem érdekében

rendelkezni kell a pénzforgalmi szolgáltatók közötti hatékony adatcseréről, melynek értelmében a szolgáltatóknak lehetőségük lenne a fizetési csalásban érintett személyekre vonatkozó személyes adatok gyűjtésére, feldolgozására és egymásnak történő átadására. Az említett tevékenységeket a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ összhangban kell végezni.

- (50) Biztosítani kell az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések hatékony végrehajtását. Ezért szükséges olyan eljárásokat kialakítani, amelyek lehetővé teszik, hogy az említett rendelkezéseknek nem eleget tevő szolgáltatókkal szemben panasszal lehessen élni, illetve amelyek a megfelelő esetekben hatékony, arányos és elrettentő hatású jogkövetkezmények alkalmazását biztosítják.
- (51) Az ügyfelek bírósághoz fordulási jogának sérelme nélkül a tagállamoknak biztosítaniuk kell egy könnyen hozzáférhető és ésszerű költségekkel járó peren kívüli vitarendezési lehetőséget a pénzforgalmi szolgáltató és a fogyasztó közötti olyan viták rendezéséhez, amelyek tárgyát az ezen irányelvből fakadó jogok és kötelezettségek képezik. A szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló Római Egyezmény⁽²⁾ 5. cikkének (2) bekezdése biztosítja, hogy a fogyasztó szokásos tartózkodási helye szerinti ország kötelező jogszabályai által nyújtott védelmet semmilyen, az alkalmazandó jogra vonatkozó szerződési kitétel nem veszélyeztetheti.
- (52) A tagállamoknak meg kell határozniuk, hogy a pénzforgalmi intézmények engedélyezésére kijelölt illetékes hatóságok lesznek-e az illetékes hatóságok a panasztételi és a bíróságon kívüli jogorvoslati eljárások tekintetében is.
- (53) Ez az irányelv nem járhat a nemzeti jog azon rendelkezéseinek sérelmével, amelyek a pontatlanul kifejezett vagy közvetített nyilatkozatokkal kapcsolatos felelősségből származó jogkövetkezményekre vonatkoznak.
- (54) Mivel szükség van ezen irányelv hatékony működésének felülvizsgálatára és az egységes fizetési piac felé haladás nyomán követésére, ezért a Bizottságnak az ezen irányelv átültetési idejének lejártát követően három évvel jelentést kell készítenie. Tekintettel a pénzügyi szolgáltatások világméretű integrációjára, valamint az ezen irányelv hatékony működésén túlmenően is harmonizált fogyasztóvédelemre, a jelentésnek kiemelten kell foglalkoznia az alkalmazási körnek az Európai Unión kívüli pénznemekre, valamint az olyan fizetési műveletekre történő esetleges kiterjesztésének a szükségességével, amelyek esetében csupán egy érintett pénzforgalmi szolgáltató található a Közösség területén.
- (55) Mivel ezen irányelv rendelkezései a 97/5/EK irányelv rendelkezései helyébe lépnek, azt az irányelvet hatályon kívül kell helyezni.
- (56) Részletesebb szabályozásra van szükség a fizetési kártyával elkövetett csalásokkal kapcsolatban, amely terület jelenleg a következő jogszabályok hatálya alá tartozik: a távollevők között kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o. Az 1882/2003/EK rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL C 27., 1998.1.26., 34. o.

szóló, 1997. május 20-i 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾, illetve a 2002/65/EK irányelv. Ezeket az irányelveket ezért megfelelőképpen módosítani kell.

(57) Mivel a 2006/48/EK irányelv értelmében a pénzügyi intézmények nem tartoznak a hitelintézetekre alkalmazandó szabályok hatálya alá, az előbbiekre is ki kell terjeszteni a pénzforgalmi intézményekre vonatkozó előírásokat annak érdekében, hogy a Közösség egész területén nyújthassanak pénzforgalmi szolgáltatásokat. A 2006/48/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.

(58) Mivel a készpénzáttalálás ezen irányelv meghatározásában olyan pénzforgalmi szolgáltatás, amelyhez a pénzforgalmi intézmények tekintetében engedélyre, az ezen irányelv rendelkezéseiben meghatározott bizonyos körülmények fennállása esetén mentességben részesülő egyes természetes vagy jogi személyek tekintetében pedig nyilvántartásba vételre van szükség, a pénzügyi rendszereknek a pénzmossa, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽²⁾ ennek megfelelően módosítani kell.

(59) A jogbiztonság érdekében szükség van átmeneti intézkedések meghozatalára azon személyek vonatkozásában, akik vagy amelyek az ezen irányelv hatálybalépése előtt hatályban lévő saját nemzeti jogukkal összhangban kezdték meg a pénzforgalmi intézményi tevékenységek végzését, hogy azt az érintett tagállamban meghatározott ideig folytathassák.

(60) Mivel a tagállamok ezen irányelv célkitűzését – azaz a pénzforgalmi szolgáltatások egységes piacának létrehozását – önállóan nem tudják kielégítő mértékben megvalósítani, mert ehhez az egyes tagállamok jogrendszerain belül meglévő különféle szabályok összehangolására van szükség, és ezért e célkitűzés közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket fogadhat el a Szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvének megfelelően. Ezen irányelv – az említett cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban – nem lépi túl az az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(61) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽³⁾ összhangban kell elfogadni.

(62) A Bizottságot a technológiai és piaci fejlődés figyelembevétele érdekében különösen fel kell hatalmazni az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedések meghozatalára. Mivel az intézkedések általános hatályúak és e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítását szolgálják, az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás szerint kell elfogadni őket.

(63) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás⁽⁴⁾ 34. pontjával összhangban a Tanács arra ösztönzi a tagállamokat, hogy – a maguk számára, illetve a Közösség érdekében – készítsék el saját táblázataikat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

(1) Ez az irányelv meghatározza azokat a szabályokat, amelyek alapján a tagállamoknak a pénzforgalmi szolgáltatók alábbi hat típusát kell megkülönböztetniük:

- a) hitelintézetek, a 2006/48/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében;
- b) elektronikuspénz-kibocsátó intézmények, a 2000/46/EK irányelv 1. cikke (3) bekezdésének a) pontja értelmében;
- c) a nemzeti jog értelmében pénzforgalmi szolgáltatás nyújtására jogosult postai elszámolóközpontok;
- d) az ezen irányelvben meghatározott pénzforgalmi intézmények;
- e) az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok, amennyiben nem monetáris hatósági vagy egyéb hatósági jogkörben járnak el;
- f) a tagállamok, regionális vagy helyi hatóságaik, amennyiben nem hatósági jogkörben járnak el.

(2) Ez az irányelv meghatározza továbbá a pénzforgalmi szolgáltatások feltételeinek átláthatóságára és a tájékoztatási követelményekre vonatkozó szabályokat, valamint a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők és a pénzforgalmi szolgáltatók jogait és kötelezettségeit a rendszeres vagy üzleti tevékenységként folytatott pénzforgalmi szolgáltatói tevékenységgel összefüggésben.

2. cikk

Hatály

(1) Ezt az irányelvet a Közösségen belül nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokra kell alkalmazni. A 73. cikk kivételével ezen irányelv III. és IV. címe azonban kizárólag akkor alkalmazandó, ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója és a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója egyaránt, vagy a fizetési műveletben érintett egyetlen pénzforgalmi szolgáltató a Közösség területén található.

⁽¹⁾ HL L 144., 1997.6.4., 19. o. A legutóbb a 2005/29/EK irányelvvel módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 309., 2005.11.25., 15. o.

⁽³⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

⁽⁴⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

(2) Az irányelv III. és IV. címe az euróban vagy egy euroövezeten kívüli tagállam pénznemében teljesített pénzforgalmi szolgáltatásokra alkalmazandó.

(3) A tagállamok ezen irányelv rendelkezései egy részének vagy az összes rendelkezésnek az alkalmazását a 2006/48/EK irányelv 2. cikkében említett intézmények vonatkozásában is mellőzhetik, kivéve a szóban forgó cikk első és a második francia bekezdésében említett intézményeket.

3. cikk

Negatív hatály

Ez az irányelv nem alkalmazandó az alábbiak egyikére sem:

- a) olyan fizetési műveletek, amelyeknél mindenféle közvetítői beavatkozás nélkül kizárólag közvetlen készpénzmozgás történik a fizető féltől a kedvezményezett felé;
- b) a fizető féltől a kedvezményezett felé a fizető fél vagy a kedvezményezett nevében áruk vagy szolgáltatások adásvételéről szóló tárgyalásra vagy annak lebonyolítására meghatalmazott kereskedelmi ügynökön keresztül megvalósuló fizetési műveletek;
- c) bankjegyek és pénzermék üzletszerűen folytatott fizikai szállítása, a begyűjtést, feldolgozást és célba juttatást is beleértve;
- d) olyan fizetési műveletek, amelyek nem üzletszerűen folytatott készpénzgyűjtést és annak célba juttatását jelentik nonprofit vagy jótékonyági tevékenység keretében;
- e) olyan szolgáltatások, amelyeknél a kedvezményezett a fizető félnek egy fizetési művelet részeként nyújt készpénzt, ha ezt a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője az áruk vagy szolgáltatások ellenértékének kiegyenlítéséhez kapcsolódó fizetési művelet teljesítését közvetlenül megelőzően kifejezetten kérte;
- f) olyan valutaváltási üzlet, azaz készpénzről készpénzre történő műveletek, amelyeknél a pénz nem jelenik meg fizetési számlán;
- g) az alábbi dokumentumok valamelyikén alapuló olyan fizetési műveletek, melyeknél a pénzforgalmi szolgáltató nevére szóló dokumentumok kiállítása abból a célból történik, hogy pénzt bocsássonak a kedvezményezett rendelkezésére:
 - i. az egységes csekk törvény tárgyában Genfben, 1931. március 19-én megkötött egyezmény rendelkezéseinek megfelelő papíralapú csekk;
 - ii. az i. alpontban említetthez hasonló, az egységes csekk törvény tárgyában Genfben, 1931. március 19-én megkötött egyezményben nem részes tagállamok joga által szabályozott papíralapú csekk;
 - iii. az idegen és saját váltókra vonatkozó egységes váltótörvény tárgyában Genfben, 1930. június 7-én megkötött egyezmény rendelkezéseinek megfelelő papíralapú váltó;
 - iv. az iii. alpontban említetthez hasonló, az idegen és saját váltókra vonatkozó egységes váltótörvény tárgyában Genfben, 1930. június 7-én megkötött egyezményben nem részes tagállamok joga által szabályozott papíralapú váltó;
 - v. papíralapú utalvány;
 - vi. papíralapú utazási csekk; vagy
 - vii. az Egyetemes Postaegyesület által meghatározott papíralapú postautalvány;
- h) ha a fizetési műveletet – a 28. cikkben meghatározottak sérelme nélkül – fizetési vagy értékpapír-elszámolási rendszeren belül, egyrészt teljesítő felek, központi szerződő felek, elszámolóházak és/vagy központi bankok, valamint a rendszer más résztvevői, másrészt pénzforgalmi szolgáltatók között hajtják végre;
- i) a h) pontban említett személyek vagy befektetési szolgáltatásokat nyújtó befektetési vállalkozások, hitelintézetek, kollektív befektetési formák vagy alapkezelő társaságok, valamint pénzügyi eszközök letéti őrzésére feljogosított egyéb jogalanyok által végzett értékpapír-letétkezelési szolgáltatásokkal – ideértve az osztatlékokat, a hozamot vagy egyéb kifizetéseket, illetve a törlesztést és az értékesítést is – összefüggő fizetési műveletei;
- j) olyan szolgáltatások, amelyeket a pénzforgalmi szolgáltatásokat támogató technikai szolgáltatók nyújtanak, akik saját maguk soha nem válnak az átutalandó pénzüsszegek birtokosává; ideértve az adatfeldolgozást és adattárolást, a bizalom és a magánélet védelmével kapcsolatos szolgáltatásokat, az adatok és személyek hitelesítését, információtechnológiai (IT) és kommunikációs hálózatok biztosítását, valamint a pénzforgalmi szolgáltatásokhoz használt terminálok és eszközök biztosítását és karbantartását;
- k) olyan eszközökön alapuló szolgáltatások, amelyek kizárólag a kibocsátó által használt létesítményekben vagy a kibocsátóval kötött kereskedelmi megállapodás alapján szolgáltatók zártkörű hálózatában vagy korlátozott körű áruk vagy szolgáltatások beszerzésére használhatók;
- l) bármilyen távközlési, digitális vagy IT-eszköz használatával végrehajtott fizetési műveletek, amelyek esetében a vásárolt áruk vagy szolgáltatások leszállítása és igénybevétele távközlési, digitális vagy IT-eszközön keresztül történik, feltéve hogy a távközlési, digitális vagy IT-eszköz üzemeltetője nem csak közvetítőként jár el a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és az áru szállítója vagy a szolgáltatás nyújtója között;
- m) pénzforgalmi szolgáltatók, ügynökeik vagy fióktelepeik között saját számlára teljesített fizetési műveletek;
- n) anyavállalat és leányvállalata, vagy ugyanazon anyavállalat leányvállalatai közötti fizetési műveletek, ha az ugyanezen csoporthoz tartozó pénzforgalmi szolgáltatót kívül más közvetítő beavatkozására nem kerül sor; vagy

- o) az egy vagy több kártyakibocsátó nevében eljáró szolgáltatók által nyújtott, bankjegykiadó automatákon keresztül történő készpénzfelvételi szolgáltatások, amely szolgáltatók nem részes felei a fizetési számláról pénzt felvevő fogyasztóval kötött keretszerződésnek, azzal a feltétellel, hogy ezek a szolgáltatók nem végeznek egyéb – a mellékletben felsorolt – pénzforgalmi szolgáltatásokat.

4. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalommeghatározások érvényesek:

1. „székhely szerinti tagállam” az alábbiak valamelyike:
 - i. az a tagállam, amelyben a pénzforgalmi szolgáltatónak a létesítő okirat szerinti székhelye található; vagy
 - ii. ha a pénzforgalmi szolgáltató a nemzeti jog szerint nem rendelkezik székhellyel, akkor az a tagállam, amelyben főirodája található;
2. „fogadó tagállam”: az a székhely szerinti tagállamtól különböző tagállam, amelyben a pénzforgalmi szolgáltató ügynökkel vagy fiókteleppel rendelkezik, vagy amelyben pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújt;
3. „pénzforgalmi szolgáltatás”: a mellékletben felsorolt üzleti tevékenységek bármelyike;
4. „pénzforgalmi intézmény”: olyan jogi személy, amely az ezen irányelv 10. cikke értelmében engedélyt kapott pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására és teljesítésére a Közösség területén;
5. „fizetési művelet”: a fizető fél vagy a kedvezményezett által kezdeményezett pénzbefizetés, -átutalás vagy -felvétel, függetlenül a fizető fél és a kedvezményezett közötti alapkötelezettségektől;
6. „fizetési rendszer”: pénzáttutalási rendszer, amely a fizetési műveletek feldolgozására, elszámolására és/vagy teljesítésére formális és szabványosított eljárásokat és egységes szabályokat alkalmaz;
7. „fizető fél”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely egy fizetési számla tulajdonosa, és aki vagy amely az adott fizetési számláról fizetési megbízást engedélyez, vagy – fizetési számla hiányában – az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizetési megbízást ad;
8. „kedvezményezett”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely valamilyen fizetési művelet tárgyát képező pénzeszközök szándékolt jogosultja;
9. „pénzforgalmi szolgáltató”: az 1. cikk (1) bekezdésében említett jogalanyok, valamint a 26. cikkel összhangban mentességben részesülő jogi és természetes személyek;
10. „pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizető félként, kedvezményezettként vagy mindkét szerepben pénzforgalmi szolgáltatást vesz igénybe;
11. „fogyasztó”: olyan természetes személy, aki az ezen irányelv hatálya alá tartozó pénzforgalmi szolgáltatási szerződések keretében saját szakmája, üzleti tevékenysége vagy foglalkozása körén kívül eső célból jár el;
12. „keretszerződés”: egyedi és sorozatos fizetési műveletek jövőbeni teljesítését szabályozó pénzforgalmi szolgáltatási szerződés, amely fizetési számla nyitására vonatkozó kötelezettséget és annak feltételeit is tartalmazhatja;
13. „készpénzáttutalás”: olyan pénzforgalmi szolgáltatás, amelynél a fizető fél vagy a kedvezményezett nevére szóló fizetési számla megnyitása nélkül a fizető féltől származó pénz átvételére kerül sor, kizárólagosan abból a célból, hogy egy megfelelő pénzösszeg egy kedvezményezett számára, vagy egy másik, a kedvezményezett nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltató részére átutalásra kerüljön, és/vagy amelynél pénznek a kedvezményezett nevében történő átvételére és a kedvezményezett rendelkezésére bocsátására kerül sor;
14. „fizetési számla”: a pénzforgalmi szolgáltatás egy vagy több igénybe vevőjének a nevére nyitott olyan számla, amely fizetési műveletek teljesítésére szolgál;
15. „pénz”: bankjegyek és pénzérmék, számlapénz, valamint a 2000/46/EK irányelv 1. cikke (3) bekezdésének b) pontjában szereplő meghatározás szerinti elektronikus pénz;
16. „fizetési megbízás”: a fizető félnek vagy a kedvezményezettnek a saját pénzforgalmi szolgáltatója számára adott, fizetési művelet teljesítésére vonatkozó bármely utasítása;
17. „értéknep”: a pénzforgalmi szolgáltató által használt referencia-időpont, melyet a fizetési számlán jóváírt pénzösszeg, vagy azon pénzösszeg utáni kamat kiszámítására használ, amellyel a fizetési számlát megerőltették;
18. „referencia-árfolyam”: pénznemek közötti bármilyen átváltási számítás alapjául szolgáló árfolyam, amelyet a pénzforgalmi szolgáltató tesz hozzáférhetővé vagy amely a nyilvánosság számára hozzáférhető forrásból származik;
19. „hitelesítés”: az az eljárás, amely lehetővé teszi, hogy a pénzforgalmi szolgáltató ellenőrizze valamely konkrét fizetési eszköz használatát, beleértve annak személyes biztonsági elemeit;
20. „referencia-kamatláb”: bármilyen alkalmazandó kamat számításának alapjául szolgáló kamatláb, amely a nyilvánosság számára hozzáférhető, a pénzforgalmi szolgáltatási szerződés mindkét szerződő fele által ellenőrizhető forrásból származik;
21. „egyedi azonosító”: olyan betű-, számjegy- vagy jelkombináció, amelyet a pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára meghatároz, és amelyet a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének a pénzforgalmi szolgáltatás másik igénybe vevője és/vagy annak – az adott fizetési műveletben érintett – fizetési számlája egyértelmű azonosítása céljából meg kell adnia;

22. „ügynök”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely pénzforgalmi intézmény nevében pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújt;

23. „fizetési eszköz”: a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató közötti megállapodás tárgyát képező, a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője által fizetési megbízás kezdeményezésére használt, személyre szabott eszköz(ök) és/vagy eljárások;

24. „távrolról hozzáférést biztosító eszköz”: minden olyan eszköz, amely a pénzforgalmi szolgáltató és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő egyidejű fizikai jelenléte nélkül felhasználható pénzforgalmi szolgáltatási szerződés megkötésére;

25. „tartós adathordozó”: olyan eszköz, amely lehetővé teszi, hogy a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője a személyesen neki címzett információkat későbbi visszaolvasásra alkalmas formában tárolja azok felhasználási céljának megfelelő időtartamig, és amely lehetővé teszi a tárolt adatok változatlan reprodukálását;

26. „mikrovállalkozás”: olyan vállalkozás, amely a pénzforgalmi szolgáltatási szerződés megkötésének időpontjában a 2003/361/EK ajánlás mellékletének 1. cikke és a 2. cikk (1) és (3) bekezdése értelmében vett vállalkozásnak minősül;

27. „munkanap”: az a nap, amelyen a fizető fél vagy a kedvezményezett adott fizetési művelet teljesítésében részt vevő pénzforgalmi szolgáltatója a fizetési művelet teljesítéséhez megkövetelt módon nyitva tart;

28. „beszedés”: olyan pénzforgalmi szolgáltatás, amelynek során egy fizető fél fizetési számláját megterhelik, és amikor a fizetési műveletet a fizető fél által a kedvezményezettnek, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának vagy a fizető fél saját pénzforgalmi szolgáltatójának adott hozzájárulás alapján a kedvezményezett kezdeményezi;

29. „fióktelep”: a főirodától eltérő üzletviteli hely, amely valamely pénzforgalmi intézmény önálló jogi személyiség nélküli része, és amely az adott pénzforgalmi intézményi tevékenység szerves részét képező valamennyi műveletet vagy a műveletek egy részét közvetlenül végzi; egy másik tagállamban főirodával rendelkező pénzforgalmi intézmény által egyazon tagállamban létesített összes üzletviteli hely egy fióktelepnek minősül;

30. „csoport”: anyavállalatból, annak leányvállalataiból, továbbá olyan vállalkozásokból álló vállalatcsoport, amelyben az anyavállalat vagy leányvállalatai részesedéssel rendelkeznek, valamint az egymással a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerinti kapcsolatban álló vállalkozások.

II. CÍM

PÉNZFORGALMI SZOLGÁLTATÓK

1. FEJEZET

Pénzforgalmi intézmények

1. szakasz

Általános szabályok

5. cikk

Engedélykérelem

A pénzforgalmi intézményként történő engedélyezéshez kérelmet kell benyújtani a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai részére az alábbiakkal együtt:

- a) működési terv, amely tartalmazza különösen a nyújtani szándékozott fizetési szolgáltatások fajtáját;
- b) az első három gazdasági évre vonatkozó előzetes költségvetési számításokat is tartalmazó üzleti terv, amely bemutatja, hogy a kérelmező rendelkezik a megbízható működéshez szükséges, megfelelő és arányos rendszerekkel, erőforrásokkal és eljárásokkal;
- c) igazolás arra nézve, hogy a pénzforgalmi intézmény rendelkezik a 6. cikkben meghatározott összegű indulótőkével;
- d) a 9. cikk (1) bekezdésében említett pénzforgalmi intézmények esetében a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők pénzeszközeinek védelme érdekében a 9. cikkel összhangban hozott intézkedések leírása;
- e) a kérelmező vállalatirányítási és belső ellenőrzési mechanizmusainak leírása az adminisztratív, kockázatkezelési és számviteli eljárásokat is beleértve, amely bemutatja, hogy ezek a vállalatirányítási, ellenőrzési mechanizmusok és eljárások arányosak, helyénvalóak, megbízhatóak és megfelelőek;
- f) a kérelmező által bevezetett azon belső ellenőrzési mechanizmusok bemutatása, amelyek biztosítják a pénzmossás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos, a 2005/60/EK irányelv és a pénztátalásokat kísérő megbízói adatokról szóló, 2006. november 15-i 1781/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ által előírt kötelezettségek teljesítését;
- g) a kérelmező szervezeti felépítésének bemutatása, ideértve adott esetben a ügynökök és fióktelepek tervezett igénybevételének és a kiszervezési konstrukcióknak, valamint nemzeti vagy nemzetközi fizetési rendszerekben való részvételének a leírását is;
- h) a kérelmezőben a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének (11) bekezdése szerinti közvetlen vagy közvetett befolyásoló részesedéssel rendelkező személyek személyi adatai,

⁽¹⁾ HL L 345., 2006.12.8., 1. o.

részesedésük nagysága és bizonyíték az alkalmasságukra, figyelemmel a pénzforgalmi intézmény megbízható és prudens vezetése szavatolásának szükségességére;

- i) a pénzforgalmi intézmény igazgatóinak és az irányításért felelős tisztségviselőinek, valamint adott esetben a pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységeinek irányításáért felelős tisztségviselőinek a személyi adatai, továbbá arra vonatkozó bizonyíték, hogy jó hírnévnek örvendenek és a pénzforgalmi szolgáltatások végzéséhez megfelelő a szakértelmük és a tapasztalataik, a pénzforgalmi intézmény tekintetében székhely szerinti tagállam által meghatározottak szerint;
- j) adott esetben az éves és összevont (konszolidált) éves beszámoló jog szerinti könyvvizsgálatáról szóló, 2006. május 17-i 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ foglalt meghatározás szerinti jog szerinti könyvvizsgálók és könyvvizsgáló cégek adatai;
- k) a kérelmező jogi státusa és az alapító okirat;
- l) a főiroda címe.

A d), e) és g) pont alkalmazásában a kérelmezőnek meg kell adnia az általa bevezetett azon auditrendszer és szervezeti intézkedések leírását, amelyek a szolgáltatásaikat igénybe vevők érdekeinek védelmét, valamint a pénzforgalmi szolgáltatások végzésének folyamatosságát és megbízhatóságát garantáló valamennyi ésszerű intézkedés foganatosításához szükségesek.

6. cikk

Indulótőke

A tagállamok megkövetelik a pénzforgalmi intézményektől, hogy az engedélyezés időpontjában olyan indulótőkével rendelkezzenek, amely a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének a) és b) pontjában megadott elemekből tevődik össze a következőképpen:

- a) amennyiben a pénzforgalmi intézmény kizárólag a melléklet 6. pontjában foglalt pénzforgalmi szolgáltatást nyújtja, tőkéje sosem lehet kevesebb mint 20 000 EUR;
- b) amennyiben a pénzforgalmi intézmény a melléklet 7. pontjában foglalt pénzforgalmi szolgáltatást nyújtja, tőkéje sosem lehet kevesebb mint 50 000 EUR; és
- c) amennyiben a pénzforgalmi intézmény a melléklet 1–5. pontjában felsorolt pénzforgalmi szolgáltatások bármelyikét nyújtja, tőkéje sosem lehet kevesebb mint 125 000 EUR.

7. cikk

Szavatolótőke

(1) A pénzforgalmi intézménynek a 2006/48/EK irányelv 57–61., 63., 64. és 66. cikkében meghatározottak szerinti szavatolótőkéje nem csökkenhet az ezen irányelv 6. vagy 8. cikke által előírt összegek, azok közül pedig a nagyobb összeg alá.

⁽¹⁾ HL L 157., 2006.6.9., 87. o.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a szavatolótőke képzésekor figyelembe vehető elemek többszörös felhasználásának megakadályozása érdekében, ha a pénzforgalmi intézmény egy másik pénzforgalmi intézménnyel, hitelintézettel, befektetési vállalkozással, alapkezelő társasággal vagy biztosítóval azonos csoportba tartozik. Ez a bekezdés vonatkozik arra az esetre is, ha a pénzforgalmi intézmény hibrid jellegű és a mellékletben felsorolt pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásától eltérő tevékenységeket végez.

(3) Amennyiben a 2006/48/EK irányelv 69. cikkében előírt feltételek teljesülnek, a tagállamok vagy illetékes hatóságai dönthetnek úgy is, hogy ezen irányelv 8. cikkét nem alkalmazzák olyan pénzforgalmi intézményekre, amelyeket a 2006/48/EK irányelvnek megfelelően az anya-hitelintézet összevont alapú felügyeletébe bevontak.

8. cikk

A szavatolótőke kiszámítása

(1) A 6. cikkben meghatározott indulótőke-követelmények mellett a tagállamok megkövetelik a pénzforgalmi intézményektől, hogy mindenkor rendelkezzenek a következő három módszer valamelyikével kiszámított szavatolótőkével, az illetékes hatóságok által a nemzeti jogszabályokkal összhangban megállapítottak szerint:

A. módszer

A pénzforgalmi intézmények szavatolótőkéje az előző év általános költségeinek legalább 10 %-a. Az illetékes hatóságok kiigazíthatják ezt a követelményt abban az esetben, ha az előző évhez képest a pénzforgalmi intézmény üzleti tevékenységében lényeges változás következett be. Ha a pénzforgalmi intézmény a kiszámítás időpontjában még nem végez egy teljes éve üzleti tevékenységet, a követelmény az üzleti tervben szereplő megfelelő általános költségek összegének legalább 10 %-a, feltéve hogy a hatóságok nem kérik ennek a tervnek a kiigazítását.

B. módszer

A pénzforgalmi intézmény szavatolótőkéje legalább a következő elemeknek a (2) bekezdésben meghatározott „k” tényezővel szorzott összege, ahol a fizetési forgalom (FF) a pénzforgalmi intézmény által az előző évben teljesített fizetési műveletek összértékének tizenkettő részé:

- a) az FF 5 millió EUR-ig terjedő hányadának 4,0 %-a,
plusz
- b) az FF 5 millió EUR-tól 10 millió EUR-ig terjedő hányadának 2,5 %-a,
plusz
- c) az FF 10 millió EUR-tól 100 millió EUR-ig terjedő hányadának 1 %-a,
plusz

- d) az FF 100 millió EUR-tól 250 millió EUR-ig terjedő hányadának 0,5 %-a,
- plusz
- e) az FF 250 millió EUR-t meghaladó hányadának 0,25 %-a.

C. módszer

A pénzforgalmi intézmény szavatolótőkéje legalább az alábbi a) pontban meghatározott irányadó mutatónak az alábbi b) pontban meghatározott szorzóval és az alábbi (2) bekezdésben meghatározott „k” tényezővel megszorított összege:

- a) Az irányadó mutató a következők összege:
- kapott kamatok,
 - fizetett kamatok,
 - kapott jutalékok és díjbevételek, valamint
 - üzleti tevékenységből származó egyéb bevételek.

Minden elemet pozitív vagy negatív előjellel együtt kell figyelembe venni az összeg kiszámítása során. A rendkívüli vagy nem rendszeres tételekből származó bevétel nem használható fel az irányadó mutató kiszámításakor. Az irányadó mutató csökkenthető a – harmadik személyek által végrehajtott – szolgáltatások kiszervezésének ráfordításaival, ha a ráfordítások olyan vállalkozással kapcsolatban merülnek fel, amely ezen irányelv értelmében felügyelet alá tartozik. Az irányadó mutatót 12 hónapos megfigyelés alapján kell kiszámítani az előző pénzügyi év végén. Az irányadó mutató kiszámítása során a legutóbbi pénzügyi évet figyelembe kell venni. A C. módszer alapján kiszámított szavatolótőke azonban nem süllyedhet az irányadó mutató legutolsó három pénzügyi évre vonatkozó átlagának 80 %-a alá. Ha nem állnak rendelkezésre auditált adatok, üzleti becslés is alkalmazható.

- b) A szorzó a következő:
- i. az irányadó mutató 2,5 millió EUR-ig terjedő részének 10 %-a;
 - ii. az irányadó mutató 2,5 millió EUR-tól 5 millió EUR-ig terjedő részének 8 %-a;
 - iii. az irányadó mutató 5 millió EUR-tól 25 millió EUR-ig terjedő részének 6 %-a;
 - iv. az irányadó mutató 25 millió EUR-tól 50 millió EUR-ig terjedő részének 3 %-a;
 - v. az irányadó mutató 50 millió EUR-t meghaladó részének 1,5 %-a.

(2) A B. és C. módszernél alkalmazandó „k” tényező a következő:

- a) 0,5, amennyiben a pénzforgalmi intézmény kizárólag a melléklet 6. pontjában foglalt pénzforgalmi szolgáltatást nyújtja;

- b) 0,8, amennyiben a pénzforgalmi intézmény a melléklet 7. pontjában foglalt pénzforgalmi szolgáltatást nyújtja;
- c) 1, amennyiben a pénzforgalmi intézmény a melléklet 1–5. pontjában felsorolt pénzforgalmi szolgáltatások bármelyikét nyújtja.

(3) Az illetékes hatóságok a pénzforgalmi intézmény kockázatkezelési folyamatai, kockázati veszteség adatbázisa, valamint belső ellenőrzési mechanizmusainak értékelése alapján megkövetelhetik a pénzforgalmi intézménytől, hogy minimálisan olyan összegű szavatolótőkével rendelkezzen, amely legfeljebb 20 %-kal magasabb, mint az (1) bekezdésnek megfelelően választott módszer alkalmazásából következő összeg, vagy engedélyezik, hogy olyan összegű szavatolótőkével rendelkezzen, amely legfeljebb 20 %-kal alacsonyabb, mint az (1) bekezdésnek megfelelően választott módszer alkalmazásából következő összeg.

9. cikk

Ügyfélpenzek védelmére vonatkozó követelmények

(1) A tagállamok vagy az illetékes hatóságok megkövetelik, hogy azok a pénzforgalmi intézmények, amelyek a mellékletben foglalt pénzforgalmi szolgáltatások bármelyikét nyújtják, és ugyanakkor a 16. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említetteknek megfelelően egyéb üzleti tevékenységet is folytatnak, megóvják a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőitől, vagy egy másik pénzforgalmi szolgáltatón keresztül fizetési műveletek végrehajtása céljából átvett pénzeszközöket a következőképpen:

vagy:

- a) az említett pénzeszközöket sosem keverik össze semmilyen, a pénzforgalmi szolgáltatások azon igénybe vevőitől különböző bármely más természetes vagy jogi személy pénzeszközeivel, akiknek a nevében a pénzeszközöket tartják, továbbá amennyiben a pénzeszközök még mindig a pénzforgalmi intézmény birtokában vannak, és nem adták át azokat a kedvezményezettnek vagy nem továbbították azokat egy másik pénzforgalmi szolgáltatóhoz a pénzeszközök átvételének napját követő munkanap végéig, akkor a pénzeszközöket el kell helyezni egy hitelintézetnél vezetett külön számlán, vagy biztonságos, likvid, kockázatot nem jelentő eszközökbe kell fektetni a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által meghatározottak szerint; és
- b) a pénzeszközöket a tagállamok nemzeti jogának megfelelően elszigetelik a pénzforgalmi szolgáltatások említett igénybe vevőinek érdekében – különösen fizetéseképtelenség bekövetkezése esetére – a pénzforgalmi intézmény más hitelezőinek követeléseivel szemben;

vagy

- c) az említett pénzeszközöket a pénzforgalmi intézményétől eltérő csoporthoz tartozó biztosítóval vagy hitelintézettel kötött olyan biztosítási szerződés, illetve az említett intézmények által vállalt más, a biztosítással egyenértékű olyan garancia fedezi, amely a biztosítási szerződés vagy a garancia hiányában kötelezően elkülönítendő összeggel azonos összegre szól, amely abban az esetben fizetendő ki, ha a pénzforgalmi intézmény nem tudja pénzügyi kötelezettségvállalásait teljesíteni.

(2) Amennyiben a pénzforgalmi intézmény az (1) bekezdés értelmében köteles megővni a pénzeszközöket, és ezek egy része jövőbeli fizetési műveletekre szolgál, miközben a maradék összeget nem pénzforgalmi szolgáltatásokra használják, a pénzeszközök jövőbeli fizetési műveletekre szánt része szintén az (1) bekezdésben foglalt követelmények hatálya alá esik. Amennyiben ez a rész változó vagy előre nem meghatározható, a tagállamok lehetővé tehetik, hogy a pénzforgalmi intézmények ezt a bekezdést olyan reprezentatív hányad alapján alkalmazhassák, amely hányad feltételezésük szerint pénzforgalmi szolgáltatásokra kerül felhasználásra, feltéve hogy az illetékes hatóságok megítélése szerint ez a reprezentatív hányad történeti adatok alapján reálisan megbecsülhető.

(3) A tagállamok vagy az illetékes hatóságok a 16. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett egyéb üzleti tevékenységet nem folytató pénzforgalmi intézményektől is megkövetelhetik, hogy teljesítsék az e cikk (1) bekezdésében foglalt, az ügyfélpénzek védelmére vonatkozó követelményeket.

(4) A tagállamok vagy az illetékes hatóságok ezeket az ügyfélpénzek védelmére vonatkozó követelményeket továbbá korlátozhatják a pénzforgalmi szolgáltatások azon igénybe vevőinek pénzeszközeire, akiknek pénzeszközei egyénileg meghaladják a 600 EUR-s határértéket.

10. cikk

Engedélyezés

(1) A tagállamok az 1. cikk (1) bekezdésének a)–c), e) és f) pontjában említettektől, valamint a 26. cikkben említett mentességben részesülő jogi és természetes személyektől eltérő, pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtani kívánó vállalkozásoktól megkövetelik, hogy a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásának megkezdését megelőzően pénzforgalmi intézményként történő működéshez szükséges engedélyt szerezzenek be. Az engedély csak valamely tagállamban letelepedett jogi személynek adható meg.

(2) A hatóságok akkor adják ki az engedélyt, ha a kérelemhez mellékelt információk, igazolások és bizonyítékok megfelelnek az 5. cikk szerinti feltételeknek, és ha az illetékes hatóságok a kérelem megvizsgálását követően azt összességében kedvezően értékelik. Az engedély megadása előtt az illetékes hatóságok szükség esetén kikérhetik a nemzeti központi bank vagy más érdekelt hatóság véleményét.

(3) Azoknak a pénzforgalmi intézményeknek, amelyeknek székhely szerinti tagállamuk joga értelmében alapító okirat szerinti székhellyel kell rendelkezniük, az alapító okirat szerinti székhelyükkel azonos tagállamban kell a főirodájukat fenntartaniuk.

(4) Az illetékes hatóságok csak akkor adják meg az engedélyt, ha – figyelemmel a pénzforgalmi intézmény megbízható és prudens irányítása szavatolásának szükségességére – a pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi szolgáltatásokkal kapcsolatos üzleti tevékenysége tekintetében szilárd vállalatirányítási rendszerrel rendelkezik, amely áttekinthető szervezeti felépítést, jól körülhatárolt, átlátható és következetes felelősségi köröket, a jelenlegi vagy esetlegesen felmerülő kockázatok azonosítására, kezelésére, nyomon követésére és jelentésére szolgáló hatékony eljárásokat, valamint megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusokat, beleértve megbízható adminisztratív és számviteli

eljárásokat foglal magában; ezek a rendszerek, eljárások és mechanizmusok átfogóak és arányosak a pénzforgalmi intézmény által nyújtott pénzforgalmi szolgáltatások természetével, méretével és összetettségével.

(5) Amennyiben a pénzforgalmi intézmény a mellékletben felsorolt pénzforgalmi szolgáltatások bármelyikét nyújtja, és ugyanakkor egyéb üzleti tevékenységet is folytat, akkor az illetékes hatóságok megkövetelhetik a pénzforgalmi szolgáltatásokkal kapcsolatos üzleti tevékenység számára különálló szervezet létrehozását, ha a pénzforgalmi intézmény nem pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységei hátrányosan befolyásolják vagy feltehetően hátrányosan befolyásolhatják akár a pénzforgalmi intézmény pénzügyi megbízhatóságát, akár az illetékes hatóságok azon képességét, hogy figyelemmel kísérjék, hogy a pénzforgalmi intézmény eleget tesz-e az ezen irányelvben foglalt összes kötelezettségnek.

(6) Az illetékes hatóságok megtagadják az engedély kiadását, amennyiben – figyelemmel a pénzforgalmi intézmény tekintetében a megbízható és prudens irányítás biztosításának szükségességére – nincsenek meggyőződve a befolyásoló részesedéssel rendelkező részvényesek vagy tagok alkalmasságáról.

(7) Amennyiben a pénzforgalmi intézmény és más természetes vagy jogi személyek között a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 46. pontja szerinti szoros kapcsolatok állnak fenn, az illetékes hatóságok kizárólag akkor adják meg az engedélyt, ha ezek a kapcsolatok a felügyeleti feladatok hatékony ellátását nem gátolják.

(8) Az illetékes hatóságok kizárólag akkor adják meg az engedélyt, ha egy olyan harmadik ország törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései, amelyek a pénzforgalmi intézménnyel szoros kapcsolatban álló egy vagy több természetes vagy jogi személyre vonatkoznak, illetve azon törvények, rendeletek és közigazgatási rendelkezések végrehajtási nehézségei nem akadályozzák felügyeleti feladataik hatékony ellátását.

(9) Az engedély valamennyi tagállamra érvényes, és biztosítja az érintett pénzforgalmi intézmény számára, hogy a Közösség teljes területén pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtson a szolgáltatásnyújtás vagy a letelepedés szabadsága alapján, amennyiben az ilyen szolgáltatásokra az engedély kiterjed.

11. cikk

A határozat közzlése

Az illetékes hatóságoknak a kérelem kézhezvételétől számított három hónapon belül, vagy, amennyiben a kérelem hiányos, a határozathozatalhoz szükséges valamennyi információ beérkezésétől számított három hónapon belül értesíteniük kell a kérelmezőt a kérelem jóváhagyásáról vagy elutasításáról. A kérelem elutasítását minden esetben indokolni kell.

12. cikk

Az engedély visszavonása

(1) Az illetékes hatóságok csak akkor vonhatják vissza a pénzforgalmi intézménynek kiadott engedélyt, ha az intézmény:

a) 12 hónapon belül nem használja fel az engedélyt, kifejezetten lemond az engedélyről, vagy hat hónapnál hosszabb időre felhagyott üzletszerű tevékenységének

folytatásával, amennyiben az érintett tagállam nem rendelkezett arról, hogy ezekben az esetekben az engedély érvényét veszti;

- b) valótlan nyilatkozatok révén, vagy más szabálytalan eszköz igénybevételevel szerezte meg az engedélyt;
- c) már nem felel meg az engedély megadásához szükséges feltételeknek;
- d) a pénzforgalmi szolgáltatási tevékenysége folytatásával veszélyeztetné a fizetési rendszer stabilitását; vagy
- e) egyéb olyan esetben, amelyre vonatkozóan a nemzeti jogszabályok az engedély visszavonásáról rendelkeznek.

(2) Az engedély visszavonását minden esetben indokolni kell, és arról az érintetteket tájékoztatni kell.

(3) Az engedély visszavonásáról a nyilvánosságot tájékoztatni kell.

13. cikk

Nyilvántartásba vétel

A tagállamok nyilvános nyilvántartást vezetnek az engedélyezett pénzforgalmi intézményről, azok ügynökeiről és fióktelepeiről, valamint az olyan természetes és jogi személyekről, azok ügynökeiről és fióktelepeiről, akik vagy amelyek a 26. cikkkel összhangban mentesítést élveznek, továbbá a 2. cikk (3) bekezdésében említett, a nemzeti jog értelmében pénzforgalmi szolgáltatás nyújtására jogosult intézményekről. Ezeket a székhely szerinti tagállam nyilvántartásába kell felvenni.

Ez a nyilvántartás rögzíti azokat a pénzforgalmi szolgáltatásokat, amelyekre a pénzforgalmi intézmény engedélyt kapott, illetve amelyek tekintetében a természetes vagy jogi személyt nyilvántartásba vették. Az engedélyezett pénzforgalmi intézményeket a 26. cikkkel összhangban nyilvántartásba vett természetes és jogi személyektől elkülönítve kell felsorolni a nyilvántartásban. A nyilvántartás a nyilvánosság számára betekintésre hozzáférhető, online elérhető, és rendszeresen frissített.

14. cikk

Az engedély fenntartása

Amennyiben bármilyen változás hatással van az 5. cikkkel összhangban nyújtott információk vagy igazolások és bizonyítékok helyességére, a pénzforgalmi intézmény erről indokolatlan késedelem nélkül értesíti a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait.

15. cikk

Számvitel és kötelező könyvvizsgálat

(1) A 78/660/EGK negyedik tanácsi irányelvet és, amennyiben alkalmazandó, a 83/349/EGK hetedik tanácsi irányelvet, a 86/635/EGK irányelvet és a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról szóló, 2002. július 19-i 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽¹⁾ értelemszerűen alkalmazni kell a pénzforgalmi intézményekre.

(2) A pénzforgalmi intézmények éves és összevont éves beszámolóinak könyvvizsgálatát a 2006/43/EK irányelv értelmében vett, jog szerinti könyvvizsgálók vagy könyvvizsgáló cégek végzik, kivéve ha a 78/660/EGK irányelv és, amennyiben releváns, a 83/349/EGK és a 86/635/EGK irányelv értelmében mentesítést élveznek.

(3) Felügyeleti célból a tagállamok megkövetelik, hogy a pénzforgalmi intézmények a mellékletben felsorolt pénzforgalmi szolgáltatásokra, valamint a 16. cikk (1) bekezdésében említett tevékenységekre vonatkozóan külön számviteli információkat nyújtsanak, amelyekre ki kell terjednie egy könyvvizsgálói jelentésnek. Ezt a jelentést, amennyiben alkalmazandó, a jog szerinti könyvvizsgálók vagy könyvvizsgáló cég készíti el.

(4) A 2006/48/EK irányelv 53. cikkében megállapított kötelezettségeket értelemszerűen alkalmazni kell a pénzforgalmi intézmények jog szerinti könyvvizsgálóira vagy könyvvizsgáló cégeire a pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységek tekintetében.

16. cikk

Tevékenységek

(1) A mellékletben felsorolt pénzforgalmi szolgáltatások nyújtása mellett a pénzforgalmi intézmények a következő tevékenységek folytatására jogosultak:

- a) a működtetéssel kapcsolatos és egyéb, szorosan kapcsolódó kiegészítő szolgáltatások nyújtása, többek között a fizetési műveletek teljesítésének biztosítása, pénzváltási tevékenység, letéti szolgáltatások nyújtása, valamint adatok tárolása és feldolgozása;
- b) fizetési rendszerek működtetése, a 28. cikk sérelme nélkül;
- c) a vonatkozó nemzeti és közösségi jog keretein belül pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásán kívüli egyéb üzleti tevékenységek.

(2) A mellékletben felsorolt pénzforgalmi szolgáltatások közül egynek vagy többnek a nyújtásakor a pénzforgalmi intézmények csak olyan fizetési számlákat vezethetnek, amelyek kizárólag fizetési műveletekre használhatók. A pénzforgalmi szolgáltatók által a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőitől pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásának céljával átvett bármilyen pénzeszköz nem minősül sem a 2006/48/EK irányelv 5. cikkében meghatározott betétnek vagy egyéb visszafizetendő pénzeszköznek, sem a 2000/46/EK irányelv 1. cikkének (3) bekezdésében meghatározott elektronikus pénznek.

(3) A pénzforgalmi intézmények kizárólag az alábbi feltételek teljesülésekor folyósíthatnak hitelt a melléklet 4., 5. vagy 7. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatásokhoz kapcsolódóan:

- a) a hitel kiegészítő jellegű, és rendelkezésre bocsátására kizárólag valamely fizetési művelet teljesítéséhez kapcsolódóan kerül sor; valamint

⁽¹⁾ HL L 243., 2002.9.11., 1. o.

- b) a hitelkártyával történő hitelnyújtásról szóló nemzeti szabályok ellenére a valamely fizetéshez kapcsolódóan nyújtott, és a 10. cikk (9) bekezdésével, valamint a 25. cikkel összhangban rendelkezésre bocsátott hitelt rövid időtartamon belül vissza kell fizetni, amely időtartam semmi esetben sem haladhatja meg a tizenkét hónapot; valamint
- c) ilyen hitel nem nyújtható fizetési művelet teljesítése céljából átvett vagy tartott pénzeszközökből; valamint
- d) a pénzforgalmi intézmény szavatolótőkéje – a felügyeleti hatóságok megelégedésére – mindenkor megfelelő a nyújtott hitelek teljes összegét tekintve véve.
- (4) A pénzforgalmi intézmények nem folytathatnak betétgyűjtésre vagy más visszafizetendő pénzeszközök gyűjtésére irányuló üzletszerű tevékenységet a 2006/48/EK irányelv 5. cikke értelmében.
- (5) Ez az irányelv nem érinti a 87/102/EGK irányelv végrehajtására irányuló nemzeti intézkedéseket. Ez az irányelv nem érinti az egyéb releváns közösségi vagy nemzeti jogszabályokat sem a fogyasztói hitelezés ezen irányelvben nem harmonizált, a közösségi joggal összhangban álló feltételei tekintetében.

2. szakasz

Egyéb követelmények

17. cikk

Ügynökök, fióktelepek vagy olyan egységek használata, amelyekhez tevékenységeket szerveznek ki

- (1) Ha a pénzforgalmi intézmény egy ügynök útján kíván pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtani, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaival a következő információkat kell közölnie:
- a) az ügynök neve és címe;
- b) az ügynök által alkalmazandó azon belső ellenőrzési mechanizmusok bemutatása, amelyek biztosítják a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos, a 2005/60/EK irányelv által előírt kötelezettségek teljesítését; és
- c) a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtása során igénybe veendő ügynök irányításáért felelős igazgatók és egyéb személyek személyi adatai, valamint bizonyíték arra nézve, hogy alkalmasak és megfelelőek a feladatuk ellátására.
- (2) Miután az illetékes hatóságok az (1) bekezdésnek megfelelően kézhez kapták az információkat, az ügynököt felvehetik a 13. cikkben meghatározott nyilvántartásba.
- (3) Az ügynök nyilvántartásba vétele előtt az illetékes hatóságok – amennyiben úgy vélik, hogy a részükre benyújtott információ esetleg helytelen – további intézkedéseket tehetnek az információ ellenőrzése érdekében.
- (4) Amennyiben az információk helyességének ellenőrzése érdekében tett intézkedéseket követően az illetékes hatóságok nincsenek meggyőződve a részükre az (1) bekezdése értelmében

benyújtott információk helyességéről, az ügynöknek a 13. cikkben meghatározott nyilvántartásba való felvételét megtagadják.

(5) Ha a pénzforgalmi intézmény egy másik tagállamban ügynök igénybevételel kíván pénzforgalmi szolgáltatást nyújtani, akkor a 25. cikkben meghatározott eljárásokat kell követnie. Ez esetben az ügynök e cikk szerinti nyilvántartásba vétele előtt a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak tájékoztatniuk kell a fogadó tagállam illetékes hatóságait arról, hogy az ügynököt nyilvántartásba szándékoznak venni, és figyelembe kell venniük ez utóbbiak véleményét.

(6) Ha a megkeresett fogadó tagállam illetékes hatóságai alapos okkal feltételezik, hogy az ügynök tervezett igénybevételel vagy a fióktelep létesítésével kapcsolatban a 2005/60/EK irányelv szerinti pénzmosásra vagy terrorizmus-finanszírozásra kerül vagy került sor, vagy arra kísérletet tettek, vagy hogy az ilyen ügynök igénybevétele vagy a fióktelep létesítése növelheti a pénzmosás vagy a terrorizmus-finanszírozás veszélyét, tájékoztatják erről a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait, amelyek megtagadhatják az ügynök vagy a fióktelep nyilvántartásba vételét, vagy törölhetik az ügynököt vagy a fióktelepet a nyilvántartásból, amennyiben a nyilvántartásba vétel már megtörtént.

(7) Ha a pénzforgalmi intézmény a pénzforgalmi szolgáltatások működtetésével kapcsolatos feladatait kiszervezéssel kívánja ellátni, erről tájékoztatnia kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait.

Fontos, működtetéssel kapcsolatos feladatok kiszervezésére nem kerülhet sor oly módon, hogy az lényegesen csorbitsa a pénzforgalmi intézmény belső ellenőrzésének minőségét, valamint az illetékes hatóságoknak azon képességét, hogy figyelemmel kísérjék, a pénzforgalmi intézmény eleget tesz-e az ezen irányelvben foglalt összes kötelezettségnek.

A második albekezdés alkalmazásában egy működtetéssel kapcsolatos feladat akkor tekintendő fontosnak, ha a végrehajtásában bekövetkezett hiányosság vagy hiba lényegesen gyengítené a pénzforgalmi intézmény további megfelelését az e cím szerinti engedélyezési követelményeknek vagy az ezen irányelvből eredő egyéb kötelezettségeinek, vagy lényegesen gyengítené pénzügyi teljesítményét, illetve pénzforgalmi szolgáltatásai megbízhatóságát vagy folyamatosságát. A tagállamok biztosítják, hogy fontos, működtetéssel kapcsolatos feladatok kiszervezése során a pénzforgalmi intézmények betartsák az alábbi feltételeket:

- a) a kiszervezés nem eredményezheti a felső vezetés felelősségének átruházását;
- b) a pénzforgalmi intézménynek a pénzforgalmi szolgáltatásait igénybe vevőkkel szemben fennálló, ezen irányelv szerinti kapcsolata és kötelezettségei nem változhatnak;
- c) a kiszervezés nem áthatja alá azokat a feltételeket, amelyeknek a pénzforgalmi intézménynek meg kell felelnie annak érdekében, hogy e címnek megfelelően engedélyezték és működési engedélyre megmaradjon; és
- d) nem szűnhet meg és nem módosulhat semmilyen más olyan feltétel, amelynek meglétéhez a pénzforgalmi intézmény engedélyének megadását kötötték.

(8) A pénzforgalmi intézmények biztosítják, hogy a nevükben eljáró ügynökök és fióktelepek a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőit erről a tényről tájékoztassák.

18. cikk

Felelősség

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi intézmények minden indokolt lépést megtegyenek ezen irányelv előírásai teljesítésének biztosítása érdekében, amennyiben lényeges, működtetéssel kapcsolatos feladataik ellátásához harmadik személyt vesznek igénybe.

(2) A tagállamok előírják, hogy a pénzforgalmi intézmények teljes mértékben felelősek maradnak alkalmazottaik valamennyi cselekményéért, illetőleg az ügynökökért, a fióktelepekért és a kiszervezett tevékenységet végző egységeikért is.

19. cikk

A nyilvántartások megőrzése

A tagállamok előírják, hogy a pénzforgalmi intézmények e cím céljának megfelelő valamennyi nyilvántartásukat legalább öt évig megőrzik, a 2005/60/EK irányelv, illetve más vonatkozó közösségi vagy nemzeti jogszabály sérelme nélkül.

3. szakasz

Illetékes hatóságok és felügyelet

20. cikk

Az illetékes hatóságok kijelölése

(1) A tagállamok az e címben meghatározott feladatokat elvégezni köteles, a pénzforgalmi intézmények engedélyezéséért és prudenciális felügyeletéért felelős hatóságoknak vagy hatóságokat, vagy a hazai jog által elismert olyan szervezeteket jelölnek ki, amelyeket a hazai jog vagy a hazai jog által erre a célra kifejezetten felhatalmazott hatóság elismer, ideértve a nemzeti központi bankokat is.

Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell a gazdálkodó szervezetektől való függetlenséget és az érdekellentétek elkerülését. Az első albekezdés sérelme nélkül illetékes hatóság nem lehet pénzforgalmi intézmény, hitelintézet, elektronikuspenz-kibocsátó intézmény vagy postai elszámolóközpont.

A tagállamok megfelelően tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés alapján kijelölt illetékes hatóságok mindazokkal a hatáskörökkel rendelkeznek, amelyek feladataik ellátásához szükségesek.

(3) Amennyiben egy tagállam területén az e cím hatálya alá tartozó kérdések szempontjából több illetékes hatóság van, úgy a tagállamok biztosítják ezen hatóságok szoros együttműködését annak érdekében, hogy azok mindegyike a saját feladatait hatékonyan tudja végrehajtani. Ugyanez vonatkozik azokra az esetekre is, amikor az e cím hatálya alá tartozó ügyek tekintetében hatáskörrel rendelkező hatóságok nem a hitelintézetek felügyeletéért felelős illetékes hatóságok.

(4) Az (1) bekezdés szerint kijelölt illetékes hatóságok feladatait a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak felelőssége ellátni.

(5) Az (1) bekezdés nem vonja maga után azt, hogy az illetékes hatóságok kötelesek a pénzforgalmi intézménynek a mellékletben felsorolt pénzforgalmi szolgáltatásokon, valamint a 16. cikk (1) bekezdésének a) pontjában felsorolt tevékenységeken kívüli egyéb üzleti tevékenységeit felügyelni.

21. cikk

Felügyelet

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok által az e címnek való folyamatos megfelelés ellenőrzése érdekében folytatott vizsgálatok arányosak és megfelelőek legyenek, valamint igazodjanak a pénzforgalmi intézmény által vállalt kockázatokhoz.

Az e címnek való megfelelés ellenőrzése érdekében az illetékes hatóságok különösen az alábbi lépések megtételére jogosultak:

- a) a megfelelés figyelemmel kíséréséhez szükséges bármilyen információ benyújtására kötelezhetik a pénzforgalmi intézményt;
- b) helyszíni ellenőrzést folytathatnak a pénzforgalmi intézménynél, a pénzforgalmi intézmény felelőssége mellett pénzforgalmi szolgáltatásokat végző bármely ügynöknél és fióktelepnél, és bármely olyan vállalkozásnál, amelyhez tevékenységeket szerveztek ki;
- c) ajánlásokat és iránymutatásokat adhatnak ki, valamint – amennyiben megengedett – kötelező erejű közigazgatási rendelkezéseket hozhatnak;
- d) a 12. cikkben említett esetekben felfüggeszthetik vagy visszavonhatják az engedélyeket.

(2) Az engedélyek visszavonására irányuló eljárások és a büntetőjogi rendelkezések sérelme nélkül a tagállamok gondoskodnak arról, hogy saját illetékes hatóságaik azokkal a pénzforgalmi intézményekkel szemben vagy azoknak a pénzforgalmi intézményeknek a tevékenységét ténylegesen ellenőrző személyekkel szemben, amelyek megszegik a pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységük felügyeletére vagy folytatására vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, olyan bírságokat szabhassanak ki, vagy olyan intézkedéseket hozhassanak, amelyek kifejezetten a feltárt jogsértések vagy azok okainak megszüntetésére irányulnak.

(3) A 6. cikkben, a 7. cikk (1) és (2) bekezdésében és a 8. cikkben foglaltak ellenére a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok jogosultak legyenek az e cikk (1) bekezdésében leírt lépések megtételére a pénzforgalmi szolgáltatásokhoz való elegendő tőke biztosítása érdekében, különösen ha a pénzforgalmi intézmény nem pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységei hátrányosan befolyásolják vagy feltehetően hátrányosan befolyásolhatják a pénzforgalmi intézmény pénzügyi megbízhatóságát.

22. cikk

Hivatali titoktartás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy minden olyan személy, aki az illetékes hatóságoknak dolgozik vagy dolgozott, valamint az illetékes hatóságok nevében eljáró szakértők hivatali titoktartásra kötelezettek a büntetőjog hatálya alá eső esetek kivételével.

(2) A 24. cikkel összefüggő információcseré során szigorú hivatali titoktartást kell követni a személyiségi jogok és a jogos üzleti érdekek védelmének biztosítása érdekében.

(3) A tagállamok e cikk rendelkezéseit a 2006/48/EK irányelv 44–52. cikkének értelemszerű figyelembevételével is alkalmazzák.

23. cikk

Bíróági jogorvoslat

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok által a pénzforgalmi intézményeket illetően az ezen irányelvvel összhangban elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések alapján hozott határozatok megtámadhatók legyenek bíróság előtt.

(2) Az (1) bekezdés a cselekvés elmulasztására is alkalmazandó.

24. cikk

Információcseré

(1) A különböző tagállamok illetékes hatóságai együttműködnek egymással, valamint adott esetben az Európai Központi Bankkal, a tagállamok nemzeti központi bankjaival és a pénzforgalmi szolgáltatókra alkalmazandó közösségi vagy nemzeti jogszabályok értelmében kijelölt más releváns illetékes hatóságokkal.

(2) A tagállamoknak ezenkívül lehetővé kell tenniük az információcserét saját illetékes hatóságaik és

a) más tagállamoknak a pénzforgalmi intézmények engedélyezéséért és felügyeletéért felelős illetékes hatóságai;

b) az Európai Központi Bank és a tagállamok nemzeti központi bankjai, mint monetáris és felvigyázó hatóságok, valamint adott esetben a fizetési és elszámolási rendszerek felvigyázásáért felelős egyéb hatóságok; illetve

c) az ezen irányelv, a 95/46/EK irányelv, a 2005/60/EK irányelv és a pénzforgalmi szolgáltatókra alkalmazandó más közösségi szabályozás – például a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelmére, valamint a pénzmosásra és a terrorizmus finanszírozására alkalmazandó szabályozás – értelmében kijelölt egyéb releváns hatóságok között.

25. cikk

A letelepedési jognak és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlása

(1) Minden olyan engedélyezett pénzforgalmi intézménynek, amely a letelepedés joga vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága

alapján első alkalommal kíván pénzforgalmi szolgáltatást nyújtani a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban, erről értesítenie kell a székhely szerinti tagállamának illetékes hatóságait.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a pénzforgalmi intézmény értesítésének kézhezvételétől számított egy hónapon belül tájékoztatják a fogadó tagállam illetékes hatóságait a pénzforgalmi intézmény nevééről és címéről, a fióktelep iránymutatásáért felelős személyek nevééről, a szervezeti felépítéséről, valamint a fogadó tagállam területén nyújtani szándékozott pénzforgalmi szolgáltatások fajtájáról.

(2) Annak érdekében, hogy a 21. cikkben előírt ellenőrzéseket elvégezzék és a szükséges intézkedéseket meghozzák a pénzforgalmi intézmény más tagállam területén található ügynökével, fióktelepével vagy olyan egységével kapcsolatosan, amelyhez tevékenységek lettek kiszervezve, a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága együttműködik a fogadó tagállam illetékes hatóságaival.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott együttműködés keretében a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai minden esetben értesítik a fogadó tagállam illetékes hatóságait arról a szándékukról, hogy helyszíni vizsgálatot kívánnak folytatni a fogadó tagállam területén.

Ha azonban úgy gondolják, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai átruházhatják a fogadó tagállam illetékes hatóságaira az adott intézménynél folytatandó helyszíni vizsgálat végrehajtásának feladatát.

(4) Az illetékes hatóságok egymás tudomására hozzák az alapvető fontosságú és/vagy releváns információt, különösen valamely ügynök, fióktelep vagy kiszervezett tevékenységet végző egység jogsértése vagy feltételezett jogsértése esetén. E tekintetben az illetékes hatóságok a tárgyhoz tartozó információkat kérésre, az alapvető információkat pedig saját kezdeményezésükre közlik egymással.

(5) Az (1)–(4) bekezdések nem érintik az illetékes hatóságoknak a 2005/60/EK irányelv és az 1781/2006/EK rendelet és különösen a 2005/60/EK irányelv 37. cikkének (1) bekezdése és az 1781/2006/EK rendelet 15. cikkének (3) bekezdése alapján az említett irányelv és rendelet előírásainak való megfelelés felügyeletére, illetve ellenőrzésére vonatkozóan fennálló kötelezettségét.

4. szakasz

Mentesítés

26. cikk

Feltételek

(1) A 13. cikk ellenére a tagállamok teljesen vagy részlegesen mellőzhetik – a 20., 22., 23. és 24. cikk kivételével – az 1–3. szakaszban meghatározott eljárás és feltételek alkalmazását, vagy megengedhetik az illetékes hatóságok számára, hogy ezek

alkalmazását teljesen vagy részlegesen mellőzzék, és lehetővé tehetik a természetes vagy jogi személyek számára, hogy felvételre kerüljenek a 13. cikkben meghatározott nyilvántartásba, amennyiben:

a) az érintett személy – beleértve mindazon ügynököket is, akikért teljes felelősséggel tartozik – által teljesített fizetési műveletek összértékének a megelőző tizenkét hónapra vonatkozó átlaga nem haladja meg a havi 3 millió EUR-t. Ezt a követelményt a fizetési műveletek üzleti tervben szereplő tervezett összértéke alapján kell értékelni, feltéve hogy a hatóságok nem kérik ennek a tervnek a kiigazítását; és

b) az üzleti tevékenység irányításáért vagy működtetéséért felelős természetes személyek egyikét sem ítélték el korábban pénzmosással vagy terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos bűncselekmény vagy egyéb pénzügyi bűncselekmény miatt.

(2) Az (1) bekezdés szerint nyilvántartásba vett természetes vagy jogi személynek abban a tagállamban kell a főirodáját fenntartania vagy ott kell lakóhellyel rendelkeznie, amelyben üzleti tevékenységét ténylegesen folytatja.

(3) Az (1) bekezdésben hivatkozott személyeket pénzforgalmi intézményként kell kezelni. A 10. cikk (9) bekezdése és a 25. cikk azonban esetükben nem alkalmazandó.

(4) A tagállamok továbbá rendelkezhetnek úgy is, hogy az (1) bekezdéssel összhangban nyilvántartásba vett természetes vagy jogi személyek a 16. cikkben felsoroltak közül csak bizonyos tevékenységeket folytathatnak.

(5) Az (1) bekezdésben említett személyek az illetékes hatóságokat kötelesek a helyzetükben bekövetkező minden, a nevezett bekezdésben meghatározott feltételeket érintő változásról értesíteni. A tagállamok megteszik a szükséges lépéseket annak biztosítására, hogy amennyiben az (1), (2) és (4) bekezdésekben megadott feltételek már nem teljesülnek, az érintett személynek a 10. cikkben leírt eljárás szerint 30 naptári napon belül engedélyért kelljen folyamodnia.

(6) Ez a cikk nem alkalmazandó a 2005/60/EK irányelv rendelkezései vagy a pénzmosás elleni nemzeti rendelkezések tekintetében.

27. cikk

Értesítés és tájékoztatás

Ha valamely tagállam él a 26. cikkben meghatározott mentesítési lehetőséggel, erről 2009. november 1-jéig értesíti a Bizottságot, majd bármilyen későbbi változást is haladéktalanul jelez a Bizottság felé. A tagállamnak tájékoztatnia kell továbbá a Bizottságot az érintett természetes és jogi személyek számáról, valamint évente a 26. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, a teljesített fizetési műveletek minden naptári év december 31-e szerinti összértékéről.

2. FEJEZET

Közös rendelkezések

28. cikk

Hozzáférés a fizetési rendszerekhez

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a jogi személy engedélyezett vagy nyilvántartásba vett pénzforgalmi szolgáltatóknak a fizetési rendszerekhez való hozzáférése vonatkozó szabályok objektívek, megkülönböztetéstől mentesek és arányosak legyenek, továbbá, hogy e szabályok a különleges kockázatok – például a teljesítési kockázat, a működési kockázat és az üzleti kockázat – kivédéséhez, valamint a fizetési rendszer pénzügyi és működési stabilitásának védelméhez szükséges mértéknél jobban ne korlátozzák a hozzáférést.

A fizetési rendszerek nem írhatják elő a pénzforgalmi szolgáltatók, a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők vagy más fizetési rendszerek számára az alábbi követelmények egyikét sem:

a) más fizetési rendszerekben való tényleges részvételre vonatkozó korlátozó szabályok;

b) olyan szabály, amely megkülönböztetést tesz az engedélyezett pénzforgalmi szolgáltatók között vagy a nyilvántartásba vett pénzforgalmi szolgáltatók között a tagokkal kapcsolatos jogok, kötelezettségek vagy jogcímek szerint;

c) az intézményi formára vonatkozó bármiféle korlátozás.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó az alábbiakra:

a) a 98/26/EK irányelvben meghatározott fizetési rendszerek;

b) olyan fizetési rendszerek, amelyeket kizárólag ugyanazon csoporthoz tartozó pénzforgalmi szolgáltatók alkotják, amely csoportot alkotó tagokat olyan tőkeszerkezet köt össze, amely az egyik kapcsolódó tag számára a többiek felett tényleges ellenőrzést tesz lehetővé; vagy

c) olyan fizetési rendszerek, amelyek esetében egyetlen pénzforgalmi szolgáltató (akár önálló szervezetként vagy csoportként):

— a pénzforgalmi szolgáltatója vagy pénzforgalmi szolgáltatója lehet a fizető félnek és a kedvezményezettnek egyaránt, és kizárólagosan felel a rendszer irányításáért, és

— engedélyezi más pénzforgalmi szolgáltatók számára a rendszerben való részvételt, és ez utóbbiak nem jogosultak arra, hogy a fizetési rendszerrel kapcsolatos díjakról egymással, illetve egymás között tárgyaljanak, bár a fizető felek és a kedvezményezettek vonatkozásában kialakíthatják saját díjszabásaikat.

29. cikk

**Pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásának tilalma
pénzforgalmi szolgáltatónak nem minősülő személyek
számára**

A tagállamok megtiltják a mellékletben felsorolt pénzforgalmi szolgáltatások nyújtását mindazoknak a természetes vagy jogi személyeknek, akik vagy amelyek nem minősülnek pénzforgalmi szolgáltatónak, illetve akiket vagy amelyeket a jelen irányelv nem zár ki kimondottan a hatálya alól.

III. CÍM

**A PÉNZFORGALMI SZOLGÁLTATÁSOKRA VONATKOZÓ
FELTÉTELEK ÁTLÁTHATÓSÁGA ÉS TÁJÉKOZTATÁSI
KÖVETELMÉNYEK**

1. FEJEZET

Általános szabályok

30. cikk

Hatály

(1) Ez a cím egyszeri fizetési műveletekre, keretszerződésekre és az ezek hatálya alá tartozó fizetési műveletekre alkalmazandó. A felek megállapodhatnak úgy is, hogy a cím részben vagy egészben nem alkalmazandó, ha a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő nem fogyasztó.

(2) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az ezen címben foglalt rendelkezéseket a fogyasztókéval azonos módon kell alkalmazni a mikroállalkozásokra.

(3) Ez az irányelv nem érinti a 87/102/EGK irányelv végrehajtására irányuló nemzeti intézkedéseket. Ez az irányelv nem érinti az egyéb releváns közösségi vagy nemzeti jogszabályokat sem a fogyasztói hitelezés ezen irányelvben nem harmonizált, a közösségi joggal összhangban álló feltételei tekintetében.

31. cikk

Egyéb közösségi jogi rendelkezések

Ezen cím rendelkezései nem érintenek egyetlen, az előzetes tájékoztatás tekintetében további követelményeket tartalmazó közösségi jogszabályt sem.

Amennyiben azonban a 2002/65/EK irányelvet is alkalmazni kell, azon irányelvnek a 3. cikkének (1) bekezdésében – azon bekezdés 2. pontjának c)–g) alpontja, 3. pontjának a), d) és e) alpontja, valamint 4. pontjának b) pontja kivételével – előírt tájékoztatási követelmények helyébe ennek az irányelvnek a 36., 37., 41. és 42. cikkei lépnek.

32. cikk

A tájékoztatás díja

(1) Az e címben meghatározott tájékoztatásért a pénzforgalmi szolgáltató nem számíthat fel díjat a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő felé.

(2) A pénzforgalmi szolgáltató és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő megegyezhet a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe

vevőjének kérésére nyújtott kiegészítő vagy gyakoribb tájékoztatás, vagy a keretszerződésben kikötöttől eltérő kommunikációs eszköz útján történő információátadás díjáról.

(3) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató a (2) bekezdés szerinti tájékoztatásért díjat számíthat fel, úgy annak a pénzforgalmi szolgáltató tényleges költségeihez mérten megfelelőnek és arányosnak kell lennie.

33. cikk

A tájékoztatásra vonatkozó bizonyítási teher

A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a bizonyítási teher a pénzforgalmi szolgáltatót terheli a tekintetben, hogy az e cikkben meghatározott tájékoztatási követelményeket teljesítette.

34. cikk

**Eltérés a tájékoztatási követelményektől a kis összegű
fizetésekre szolgáló fizetési eszközök és az elektronikus
pénz esetén**

(1) Az olyan fizetési eszközök esetében, amelyek a keretszerződés értelmében kizárólag 30 EUR-t meg nem haladó összegű egyedi fizetési műveletre terjednek ki, illetve amelyek vagy 150 EUR fizetési korláttal bírnak, vagy 150 EUR-t semmilyen időpontban meg nem haladó pénzösszeg tárolására alkalmasak:

- a) a 41., 42. és 46. cikktől eltérve a pénzforgalmi szolgáltató csak a pénzforgalmi szolgáltatás főbb jellemzőiről tájékoztatja a fizető felet, ideértve a fizetési eszköz lehetséges felhasználási módjait, a felelősséget, a díjszabást és minden egyéb, a megalapozott döntéshozatalhoz szükséges érdemi információt, valamint jelzi, hogy a 42. cikkben meghatározott bármely egyéb információ és feltétel hol érhető el könnyen hozzáférhető módon;
- b) meg lehet állapodni arról, hogy a 44. cikktől eltérően a pénzforgalmi szolgáltató nem köteles a keretszerződés feltételeinek változásairól a 41. cikk (1) bekezdésében írtal azonos módon javaslatot tenni;
- c) meg lehet állapodni arról, hogy a 47. és 48. cikktől eltérve a fizetési művelet teljesítését követően:
 - i. a pénzforgalmi szolgáltató csupán olyan hivatkozást ad meg vagy tesz elérhetővé, amely alapján a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő azonosítani tudja a fizetési műveletet, a fizetési művelet összegét, valamint az azért felszámolt díjakat, és/vagy több ugyanolyan típusú, ugyanazon kedvezményezett részére teljesített fizetési művelet esetében ezen fizetési műveletek teljes összegéről és az ezen fizetési műveletek után felszámolt díjakról szóló tájékoztatást;
 - ii. a pénzforgalmi szolgáltató nem köteles az i. pontban említett információkat megadni vagy elérhetővé tenni, amennyiben a fizetési eszközt névtelenül használják, vagy amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató műszakilag nincs abban a helyzetben, hogy ezt megtegye. Ugyanakkor a pénzforgalmi szolgáltatónak biztosítania kell a megrendelő számára a tárolt pénzösszeg nagyságának ellenőrzési lehetőségét.

(2) Belföldi fizetési műveletek esetén a tagállamok vagy illetékes hatóságai csökkenthetik vagy megduplázhathatják az (1) bekezdésben említett összegeket. Előre fizetett fizetési eszközök esetében a tagállamok ezeket az összegeket egészen 500 EUR-ig növelhetik.

2. FEJEZET

Egyszeri fizetési műveletek

35. cikk

Hatály

(1) Ez a fejezet a keretszerződés hatálya alá nem eső egyszeri fizetési műveletekre alkalmazandó.

(2) Amikor egyszeri fizetési műveletre szóló fizetési megbízás adására keretszerződés hatálya alá eső fizetési eszközzel kerül sor, a fizetési szolgáltató nem köteles olyan tájékoztatást adni vagy elérhetővé tenni, amelyet a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő fél egy másik pénzforgalmi szolgáltatóval kötött keretszerződés alapján már megkapott, vagy amelyet azon keretszerződés értelmében a jövőben megkap.

36. cikk

Általános előzetes tájékoztatás

(1) A tagállamok előírják, hogy mielőtt a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét egyszeri fizetési műveletre vonatkozó bármiféle szerződés vagy ajánlat kötné, a pénzforgalmi szolgáltató a 37. cikkben meghatározott információkat és feltételeket könnyen hozzáférhető módon köteles elérhetővé tenni a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára. A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére a pénzforgalmi szolgáltató az információkat és a feltételeket köteles papíron vagy egyéb tartós adathordozón átadni. Az információkat és feltételeket egyszerű nyelvezettel megfogalmazott, világos és érthető formában annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén kell megszövegezni, amelyben a pénzforgalmi szolgáltatást nyújtják, vagy a felek által közösen megjelölt bármely más nyelven.

(2) Amennyiben az egyszeri fizetési műveletre vonatkozó szerződés megkötése a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére olyan távolról hozzáférést biztosító eszköz használatával történt, amely a pénzforgalmi szolgáltató számára nem teszi lehetővé az (1) bekezdésben foglaltak teljesítését, a pénzforgalmi szolgáltatónak az abban a bekezdésben meghatározott kötelezettségét közvetlenül a fizetési művelet teljesítését követően teljesítenie kell.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségek az egyszeri fizetési műveletre vonatkozó szolgáltatási szerződés tervezete vagy a fizetési megbízás tervezete egy példányának átadásával is teljesíthetők, amennyiben azok tartalmazzák a 37. cikkben meghatározott információkat és feltételeket.

37. cikk

Információk és feltételek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő megkapja a következő információkat és feltételeket, illetve ezek a számára elérhetőek:

a) azon adat(ok) vagy egyedi azonosító pontos meghatározása, amely(ke)t a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe

vevőjének a fizetési megbízás megfelelő teljesítéséhez meg kell adnia;

b) a nyújtandó pénzforgalmi szolgáltatás maximális végrehajtási ideje;

c) az összes díj, amelyet a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő a saját pénzforgalmi szolgáltatójának fizet, és – adott esetben – a díjak összegének lebontása;

d) adott esetben a fizetési műveletben alkalmazandó tényleges vagy referencia-árfolyam.

(2) Adott esetben a 42. cikkben meghatározott bármely egyéb vonatkozó információt és feltételeket könnyen hozzáférhető módon elérhetővé kell tenni a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára.

38. cikk

A fizetési megbízás átvételét követően a fizető félnek nyújtandó tájékoztatás

Közvetlenül a fizetési megbízás átvételét követően a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója a 36. cikk (1) bekezdésében előírtakkal azonos módon a fizető fél számára átadja vagy elérhetővé teszi a következő információkat:

a) a fizető fél számára a fizetési művelet azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint adott esetben a kedvezményezett-re vonatkozó információk;

b) a fizetési művelet összege a fizetési megbízásban szereplő pénznemben kifejezve;

c) a fizető fél által a fizetési műveletért fizetendő valamennyi díj összege, és – adott esetben – a díjak összegének lebontása;

d) adott esetben a fizetési művelet során a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója által alkalmazott átváltási árfolyam vagy erre történő hivatkozás, amennyiben ez az árfolyam különbözik a 37. cikk (1) bekezdésének d) pontjával összhangban megadott árfolyamtól, valamint a fizetési műveletnek a pénznemek közötti átváltást követő összege; és

e) a fizetési megbízás átvételének napja.

39. cikk

A kedvezményezett tájékoztatása a teljesítést követően

Közvetlenül a fizetési művelet teljesítését követően a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a 36. cikk (1) bekezdésében előírtakkal azonos módon a kedvezményezett számára átadja vagy elérhetővé teszi a következő információkat:

a) a kedvezményezett számára a fizetési művelet és adott esetben a fizető fél azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint a fizetési művelettel továbbított egyéb információk;

b) a fizetési művelet összege abban a pénznemben, amelyben a pénz a kedvezményezett rendelkezésére áll;

- c) a kedvezményezett által a fizetési műveletért fizetendő valamennyi díj összege, és adott esetben a díjak összegének lebontása;
- d) adott esetben a fizetési művelet során a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója által alkalmazott átváltási árfolyam, valamint a fizetési műveletnek a pénzváltást megelőző összege; és
- e) a jóváírás értéknapja.

3. FEJEZET

Keretszerződések

40. cikk

Hatály

E fejezet a keretszerződés hatálya alá eső fizetési műveletekre alkalmazandó.

41. cikk

Általános előzetes tájékoztatás

(1) A tagállamok előírják, hogy a pénzforgalmi szolgáltató köteles – kellő időben azelőtt, mielőtt a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét bármiféle keretszerződés vagy ajánlat kötelezné – a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára papíron vagy egyéb tartós adathordozón rendelkezésre bocsátani a 42. cikkben meghatározott információkat és feltételeket. Az információkat és feltételeket egyszerű nyelvezettel megfogalmazott, világos és érthető formában annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén kell megszövegezni, amelyben a pénzforgalmi szolgáltatást nyújtják, vagy a felek által közösen megjelölt bármely más nyelven.

(2) Amennyiben a keretszerződést a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére olyan távolról hozzáférést biztosító eszköz használatával kötötték, amely a pénzforgalmi szolgáltató számára nem teszi lehetővé az (1) bekezdésben foglaltak teljesítését, a pénzforgalmi szolgáltatónak az abban a bekezdésben meghatározott kötelezettségét közvetlenül a keretszerződés megkötését követően teljesítenie kell.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségek a 42. cikkben meghatározott információkat és feltételeket is tartalmazó keretszerződés tervezete egy példányának átadásával is teljesíthetők.

42. cikk

Információk és feltételek

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő megkapja a következő információkat és feltételeket:

1. a pénzforgalmi szolgáltatóról:
 - a) a pénzforgalmi szolgáltató neve, főirodájának földrajzi címe, valamint adott esetben az abban a tagállamban letelepedett ügynök vagy fióktelep földrajzi címe, ahol a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtására sor kerül, valamint minden egyéb, a pénzforgalmi szolgáltatóval történő kommunikáció szempontjából releváns cím, ideértve az elektronikus levelezési címet is; és

- b) az illetékes felügyelőhatóságok és a 13. cikkben meghatározott nyilvántartás, vagy a pénzforgalmi szolgáltató engedélyét tartalmazó bármely egyéb nyilvános nyilvántartás adatai és a nyilvántartási szám, vagy az adott nyilvántartásban azonosításra szolgáló, ezzel egyenértékű azonosítási mód;

2. a pénzforgalmi szolgáltatás igénybevételeiről:

- a) a nyújtandó pénzforgalmi szolgáltatás fő jellemzőinek a leírása;
- b) azon adat(ok) vagy egyedi azonosító pontos meghatározása, amely(ke)t a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének a fizetési megbízás megfelelő teljesítéséhez meg kell adnia;
- c) az 54. és a 66. cikkel összhangban a fizetési művelet teljesítéséhez szükséges jóváhagyás megadásának, valamint e jóváhagyás visszavonásának formája és az erre vonatkozó eljárás;
- d) a fizetési megbízás érkeztetésének a 64. cikk értelmében meghatározott időpontjára vonatkozó hivatkozás, valamint – amennyiben van ilyen – a pénzforgalmi szolgáltató által a befogadásra megállapított végső határidő;
- e) a nyújtandó pénzforgalmi szolgáltatás maximális teljesítési ideje; és
- f) az 55. cikk (1) bekezdésének megfelelően van-e lehetőség a fizetési eszköz használatával kapcsolatosan fizetési korlátokban történő megállapodásra;

3. a díjakról, kamatlábakról és átváltási árfolyamokról:

- a) az összes díj, amelyet a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő a pénzforgalmi szolgáltatónak fizet, és adott esetben a díjak összegének lebontása;
- b) adott esetben a fizetési művelet során alkalmazandó kamatlábak és átváltási árfolyamok, vagy – referencia-kamatláb és referencia-árfolyam használata esetén – a tényleges kamatra vonatkozó számítási módszer, valamint a referencia-kamatláb vagy átváltási árfolyam megállapítására használt releváns dátum, index vagy alap; és
- c) megállapodás esetén a 44. cikk (2) bekezdésével összhangban a referencia-kamatláb vagy referencia-árfolyam változásának azonnali alkalmazása és a változásokkal összefüggő tájékoztatási követelmények;

4. a kommunikációról:

- a) adott esetben a kommunikáció módja – beleértve a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője által használt berendezésre vonatkozó műszaki követelményeket is – amelyben a felek az ezen irányelv szerinti információk továbbítása vagy értesítés céljából megállapodtak;

- b) az ezen irányelv által előírt tájékoztatások átadásának vagy elérhetővé tételének módja és gyakorisága;
- c) az a nyelv vagy nyelvek, amely(ek)en a keretszerződést megkötik és amely(ek)en a szerződéses jogviszony fennállta alatt a kommunikáció folyik; és
- d) a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének azon joga, hogy a keretszerződés szerződési feltételeit, az információkat és a feltételeket a 43. cikknek megfelelően megkapja;

5. az óvintézkedésekről és a helyesbítő intézkedésekről:

- a) adott esetben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője részéről a fizetési eszközök biztonságos tárolása érdekében szükséges teendők leírása, valamint annak leírása, miként kell az 56. cikk (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása céljából a pénzforgalmi szolgáltatót értesíteni;
- b) megállapodás esetén azon feltételek, amelyek mellett – az 55. cikkel összhangban – a pénzforgalmi szolgáltató fenntartja magának a jogot a fizetési eszköz zárolására;
- c) a 61. cikkel összhangban a fizető fél felelőssége, ideértve az adott összegre vonatkozó információkat is;
- d) az 58. cikk értelmében a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének miként és mikor kell értesítenie a pénzforgalmi szolgáltatót valamely nem engedélyezett vagy hibásan teljesített fizetési műveletről, valamint a 60. cikkel összhangban a pénzforgalmi szolgáltatónak a nem engedélyezett fizetési műveletekért viselt felelőssége;
- e) a 75. cikk értelmében a pénzforgalmi szolgáltatónak a fizetési műveletek teljesítéséért viselt felelőssége; és
- f) a visszatérítési feltételek a 62. és 63. cikkel összhangban;

6. a keretszerződés módosításáról és megszűnéséről:

- a) megállapodás esetén arra vonatkozó információ, hogy a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője részéről a 44. cikk szerinti feltételmódosítás elfogadottnak tekintendő, hacsak a hatálybalépés tervezett időpontját megelőző napig nem értesíti a pénzforgalmi szolgáltatót, hogy a módosítást nem fogadja el;
- b) a szerződés időtartama; és
- c) a 44. cikk (1) bekezdésével és a 45. cikkel összhangban a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének a keretszerződés felmondásához való joga és a felmondással kapcsolatos minden más megállapodás;

7. a jogorvoslatról:

- a) a keretszerződésre alkalmazandó jogra és/vagy az illetékes bíróságra vonatkozó szerződési kikötések; és
- b) a 80. és a 83. cikk értelmében a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára rendelkezésre álló panasztételi és peren kívüli jogorvoslati eljárások megelőzése.

43. cikk

A keretszerződés információinak és feltételeinek hozzáférhetősége

A szerződéses jogviszony fennállta alatt a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének bármikor jogában áll, hogy kérésre papíron vagy egyéb tartós adathordozón megkapja a keretszerződés szerződési feltételeit, valamint a 42. cikkben megállapított információkat és feltételeket.

44. cikk

A keretszerződés feltételeinek módosítása

(1) A keretszerződés, valamint a 42. cikkben megadott információk és feltételek bármilyen módosítására a pénzforgalmi szolgáltatónak a 41. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal azonos módon kell javaslatot tennie, legkésőbb a tervezett módosítás alkalmazása előtt két hónappal.

A pénzforgalmi szolgáltatónak adott esetben a 42. cikk 6. pontja a) alpontjának értelmében tájékoztatnia kell a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét, miszerint az ő részéről a módosítás elfogadottnak tekintendő, amennyiben a hatálybalépés tervezett időpontját megelőző napig nem jelzi a pénzforgalmi szolgáltató felé, hogy a módosítást nem fogadja el. Ebben az esetben a pénzforgalmi szolgáltatónak azt is részleteznie kell, hogy a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője a változások tervezett alkalmazásának időpontját megelőző napig jogosult a keretszerződés azonnali és díjmentes megszüntetésére.

(2) A kamatlábak vagy átváltási árfolyamok változtatásai értesítés nélkül azonnal alkalmazhatók, feltéve hogy a keretszerződésben a felek ezt a jogot kikötötték és a változások a 42. cikk 3. pontjának b) és c) alpontjával összhangban megállapított referencia-kamatlábon vagy referencia-árfolyamon alapulnak. A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét a kamatlábváltozásról a 41. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal azonos módon a lehető leghamarabb tájékoztatni kell, hacsak a felek nem egyeztek meg arról, hogy az információkat a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője részére meghatározott gyakorisággal vagy módon eljuttatják vagy elérhetővé teszik. A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára kedvezőbb kamatok vagy árfolyamok azonban értesítés nélkül alkalmazhatóak.

(3) A fizetési műveletekben alkalmazott kamatláb- vagy árfolyamváltozások végrehajtása és számítása során semleges, a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői tekintetében megkülönböztetésmentes módon kell eljárni.

45. cikk

A szerződés megszüntetése

(1) A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője bármikor felmondhatja a keretszerződést, kivéve ha a felek felmondási időben állapodtak meg. Ez az idő nem haladhatja meg az egy hónapot.

(2) A 12 hónapot meghaladó vagy határozatlan időre kötött keretszerződés esetén a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára a megszüntetés 12 hónap elteltével díjmentes. Minden más esetben a szerződés megszüntetésével járó díjnak megfelelőnek és költségáryosnak kell lennie.

(3) Amennyiben arról a keretszerződésben megállapodás született, a pénzforgalmi szolgáltató a határozatlan időre kötött keretszerződést a 41. cikk (1) bekezdésében meghatározottakkal azonos módon, legalább két hónapos felmondási idővel megszüntetheti.

(4) A pénzforgalmi szolgáltatásokért rendszeresen fizetendő díjak tekintetében a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kizárólag a szerződés megszüntetéséig arányosan esedékes részt kell megfizetnie. Amennyiben a díjfizetés előre történik, úgy az arányos részt vissza kell téríteni.

(5) E cikk rendelkezései a feleknek a keretszerződés semmissé vagy érvénytelenné nyilvánítására vonatkozó jogait szabályozó tagállami törvényeket és rendeleteket nem sértik.

(6) A tagállamok a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőire nézve kedvezőbb rendelkezéseket is megállapíthatnak.

46. cikk

Az egyedi fizetési műveletek teljesítését megelőző tájékoztatás

A fizető fél által kezdeményezett, keretszerződés hatálya alá tartozó egyedi fizetési műveletek esetében a pénzforgalmi szolgáltatónak – amennyiben a fizető fél az adott fizetési műveletre vonatkozóan ilyen kéréssel fordul hozzá – a maximális teljesítési időről és a fizető fél által fizetendő összes díjról, valamint adott esetben a díjak összegének lebontásáról konkrét tájékoztatást kell nyújtania.

47. cikk

Egyedi fizetési műveletekre vonatkozó információk a fizető fél számára

(1) Miután valamely egyedi fizetési művelet összegével a fizető fél számláját megterhelték, vagy – amennyiben a fizető fél nem használ fizetési számlát – a fizetési megbízás átvételét követően a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója a 41. cikk (1) bekezdésében megállapított egyező módon haladéktalanul a fizető fél rendelkezésére bocsátja a következő információkat:

a) a fizető fél számára minden egyes fizetési művelet azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint adott esetben a kedvezményezettre vonatkozó információk;

b) a fizetési művelet összege abban a pénznemben, amelyben a fizető fél fizetési számláját megterhelik, illetve amelyet a fizetési megbízáson használtak;

c) a fizetési műveletért a fizető fél által fizetendő valamennyi díj összege és – amennyiben értelmezhető – azok lebontása, vagy a fizető fél által fizetendő kamat;

d) adott esetben a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója által a fizetési művelet során alkalmazott átváltási árfolyam, valamint a fizetési műveletnek a pénzváltást követő összege; és

e) a terhelés értéknapja vagy a fizetési megbízás átvételének napja.

(2) A keretszerződés tartalmazhat olyan kikötést, miszerint az (1) bekezdésben említett információkat rendszeresen, havonta legalább egyszer, megállapodás szerinti formában át kell adni vagy elérhetővé kell tenni oly módon, hogy a fizető fél az információkat változatlan formában tárolhassa és reprodukálhassa.

(3) A tagállamok azonban a pénzforgalmi szolgáltatóktól megkövetelhetik a havi egyszeri, díjmentes, papíron történő tájékoztatást.

48. cikk

Egyedi fizetési műveletekre vonatkozó információk a kedvezményezett számára

(1) Valamely egyedi fizetési művelet teljesítését követően a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a 41. cikk (1) bekezdésében megállapított egyező módon haladéktalanul a kedvezményezett rendelkezésére bocsátja a következő információkat:

a) a kedvezményezett számára a fizetési művelet és adott esetben a fizető fél azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint a fizetési művelettel továbbított egyéb információk;

b) a fizetési művelet összege abban a pénznemben, amelyben az a kedvezményezett fizetési számláján jóváírásra kerül;

c) a fizetési műveletért a fizető fél által fizetendő valamennyi díj összege és adott esetben azok lebontása, vagy a kedvezményezett által fizetendő kamat;

d) adott esetben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója által a fizetési művelet során alkalmazott átváltási árfolyam, valamint a fizetési műveletnek a pénznemek közötti átváltást megelőző összege; és

e) a jóváírás értéknapja.

(2) A keretszerződés tartalmazhat olyan kikötést, miszerint az (1) bekezdésben említett információkat rendszeresen, havonta legalább egyszer, megállapodás szerinti formában át kell adni vagy elérhetővé kell tenni oly módon, hogy a kedvezményezett az információkat változatlan formában tárolhassa és reprodukálhassa.

(3) A tagállamok azonban a pénzforgalmi szolgáltatóktól megkövetelhetik a havi egyszeri, díjmentes, papíron történő tájékoztatást.

4. FEJEZET

Közös rendelkezések

49. cikk

Pénznem és a pénznemek átváltása

(1) A fizetések a felek megegyezése szerinti pénznemben teljesítendőek.

(2) Amennyiben a pénzváltási szolgáltatást a fizetési művelet megkezdése előtt nyújtják, és ezt a pénzváltási szolgáltatást az értékesítés helyén nyújtják vagy a kedvezményezett nyújtja, a fizető félnek pénzváltási szolgáltatást nyújtó fél köteles a fizető fél tudomására hozni az összes esedékes költséget, továbbá a fizetési műveletnél az átváltáshoz használt árfolyamot.

A fentiek alapján a fizető félnek egyetértését kell adnia a pénzváltási szolgáltatás igénybevételéhez.

50. cikk

Járulékos díjakra és árengedményekre vonatkozó tájékoztatás

(1) Amennyiben a kedvezményezett valamely meghatározott fizetési eszköz használatáért díjat számít fel vagy arra árengedményt biztosít, úgy a kedvezményezettnek erről a fizetési művelet kezdeményezése előtt tájékoztatnia kell a fizető felet.

(2) Amennyiben valamely meghatározott fizetési eszköz használatáért a pénzforgalmi szolgáltató vagy egy harmadik személy díjat számít fel, erről a fizetési művelet kezdeményezése előtt tájékoztatnia kell a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét.

IV. CÍM

PÉNZFORGALMI SZOLGÁLTATÁS NYÚJTÁSÁVAL ÉS IGÉNYBEVÉTELÉVEL ÖSSZEFÜGGŐ JOGOK ÉS KÖTELEZETTSÉGEK

1. FEJEZET

Közös rendelkezések

51. cikk

Hatály

(1) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője nem fogyasztó, a felek megállapodhatnak úgy is, hogy az 52. cikk (1) bekezdése, az 54. cikk (2) bekezdésének második albekezdése, az 59., 61., 62., 63., 66. és a 75. cikk részben vagy egészben nem alkalmazandó. A felek az 58. cikkben megállapítottól eltérő időtartamban is megállapodhatnak.

(2) A tagállamok előírhatják, hogy amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője nem fogyasztó, a 83. cikk nem alkalmazandó.

(3) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az ezen címben foglalt rendelkezéseket a mikro-vállalkozásokra a fogyasztókéval azonos módon kell alkalmazni.

(4) Ez az irányelv nem érinti a 87/102/EGK irányelv végrehajtására irányuló nemzeti intézkedéseket. Ez az irányelv

nem érinti az egyéb releváns közösségi vagy nemzeti jogszabályokat sem a fogyasztói hitelezés ezen irányelvben nem harmonizált, a közösségi joggal összhangban álló feltételei tekintetében.

52. cikk

Felszámítható díjak

(1) Az e címben meghatározott tájékoztatási kötelezettségei teljesítéséért vagy helyesbítő és megelőző intézkedéseikért a pénzforgalmi szolgáltató nem számíthat fel díjat a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője felé, kivéve ha arról a 65. cikk (1) bekezdése, a 66. cikk (5) bekezdése és a 74. cikk (2) bekezdése másként rendelkezik. Ez esetben a díj nagyságának a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató közötti megállapodás tárgyát képeznie, és a pénzforgalmi szolgáltató tényleges költségeihez mérten megfelelőnek és arányosnak kell lennie.

(2) Amennyiben a fizetési művelet nem jár pénznemek közötti átváltással, a tagállamok előírják, hogy a kedvezményezett fizeti meg a saját pénzforgalmi szolgáltatója által kivetett díjakat, a fizető fél pedig szintén a saját pénzforgalmi szolgáltatója által kivetett díjakat.

(3) A pénzforgalmi szolgáltató a kedvezményezettet nem akadályozhatja meg abban, hogy a fizető féltől egy adott fizetési eszköz használatáért díjat számítson fel, vagy számára árengedményt nyújtson. Azonban a tagállamok megtilthatják vagy korlátozhatják a díj felszámításának jogát, figyelembe véve a verseny ösztönzésének kívánalmát és a hatékony fizetési eszközök használatának előmozdítására irányuló lépések szükségességét.

53. cikk

Eltérés a kis összegű fizetésekre szolgáló fizetési eszközök és az elektronikus pénz esetén

(1) Az olyan fizetési eszközök esetében, amelyek a keretszerződés értelmében kizárólag 30 EUR-t meg nem haladó összegű egyedi fizetési műveletekre terjednek ki, illetve vagy 150 EUR fizetési korláttal bírnak, vagy amelyek 150 EUR-t semmilyen időpontban meg nem haladó pénzüsszeg tárolására alkalmasak, a pénzforgalmi szolgáltatók a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőivel megállapodhatnak a következőkben:

a) az 56. cikk (1) bekezdésének b) pontja, az 57. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontja, továbbá a 61. cikk (4) és (5) bekezdése nem alkalmazandó, amennyiben a fizetési eszköz letiltása vagy további használatának megakadályozása nem lehetséges;

b) az 59., a 60. cikk, valamint a 61. cikk (1) és (2) bekezdése nem alkalmazandó, amennyiben a fizetési eszközt névtelenül használják, vagy a pénzforgalmi szolgáltató a fizetési eszközökből szervesen következő egyéb okokból nincs abban a helyzetben, hogy bizonyítsa, miszerint a műveletet engedélyezték;

c) a 65. cikk (1) bekezdésétől eltérően a pénzforgalmi szolgáltató nem köteles a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét a fizetési megbízás visszautasításáról értesíteni, amennyiben a teljesítés elmaradása a kontextusból egyértelműen kiderül;

- d) a 66. cikktől eltérően a fizető fél nem vonhatja vissza a fizetési megbízást, miután a kedvezményezetthez átadta a fizetési megbízást vagy megadta a fizetési megbízás teljesítésére vonatkozó jóváhagyását;
- e) a 69. és a 70. cikktől eltérően egyéb teljesítési időszakok alkalmazandók.

(2) Belföldi fizetési műveletek esetén a tagállamok vagy illetékes hatóságai csökkenthetik vagy megduplázhadják az (1) bekezdésben említett összegeket. Előre fizetett fizetési eszközök esetében ezen összegek egészen 500 EUR-ig növelhetők.

(3) A 60. és 61. cikk a 2000/46/EK irányelv 1. cikke (3) bekezdésének b) pontja értelmében vett elektronikus pénzre is vonatkozik, kivéve ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának nincs lehetősége a számla befagyasztására vagy a fizetési eszköz letiltására. A tagállamok ezt az eltérési lehetőséget bizonyos értékű fizetési számlákra vagy fizetési eszközökre korlátozhatják.

2. FEJEZET

Fizetési műveletek engedélyezése

54. cikk

Jóváhagyás és a jóváhagyás visszavonása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a fizetési műveletet csak akkor tekintsek engedélyezettnek, ha a fizető fél jóváhagyását adta a fizetési megbízás teljesítéséhez. A fizető fél a fizetési művelet teljesítését megelőzően vagy – a fizető fél és pénzforgalmi szolgáltatója közötti ilyen értelmű megállapodás esetén – azt követően is engedélyezheti a fizetési műveletet.

(2) A fizetési művelet vagy több fizetési művelet teljesítésére vonatkozó jóváhagyást abban a formában kell megadni, amelyben a fizető fél és pénzforgalmi szolgáltatója megállapodott.

E jóváhagyás hiányában a fizetési művelet nem engedélyezettnek tekintendő.

(3) A fizető fél a jóváhagyást bármikor, legkésőbb azonban a 66. cikkben meghatározott, visszavonhatatlanságra vonatkozó időpontig visszavonhatja. A több fizetési művelet teljesítésére vonatkozó jóváhagyás is visszavonható azzal, hogy ennek következtében minden jövőbeni fizetési művelet nem engedélyezettnek tekintendő.

(4) A jóváhagyás megadására vonatkozó eljárást a fizető fél és pénzforgalmi szolgáltatója közötti megállapodásban kell rögzíteni.

55. cikk

A fizetési eszköz használatára vonatkozó korlátozások

(1) Amennyiben a jóváhagyás megadása egy meghatározott fizetési eszköz használatával történik, az adott fizetési eszközzel végrehajtott fizetési műveletekre a fizető fél és pénzforgalmi szolgáltatója fizetési korlátokat állapíthat meg.

(2) Amennyiben a keretszerződés tartalmaz ilyen rendelkezést, a pénzforgalmi szolgáltató fenntarthatja magának a jogot a

fizetési eszköz letiltására olyan objektíve igazolható okok folytán, amelyek a fizetési eszköz biztonságával, a fizetési eszköz nem engedélyezett vagy csalárd módon történő használatának gyanújával függenek össze, vagy – olyan fizetési eszköz esetében, amelyekhez hitelkeret kapcsolódik –, azzal függenek össze, hogy jelentős mértékben megnövekedett annak a kockázata, hogy a fizető fél esetlegesen nem képes teljesíteni fizetési kötelezettségét.

(3) Ilyen esetekben a pénzforgalmi szolgáltatónak – lehetőség szerint még a fizetési eszköz letiltása előtt, de legkésőbb a letiltás után azonnal – a megállapodás szerinti módon tájékoztatnia kell a fizető felet a fizetési eszköz letiltásáról és annak okairól, kivéve ha a tájékoztatás veszélyezteti az objektíve igazolható biztonsági okokat, vagy ha azt egyéb vonatkozó közösségi vagy nemzeti jogszabályok tiltják.

(4) A fizetési eszköz letiltásának alapjául szolgáló ok megszűnésekor a pénzforgalmi szolgáltatónak fel kell oldania a fizetési eszköz letiltását, vagy új fizetési eszközt kell helyette adnia.

56. cikk

A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kötelezettségei a fizetési eszközzel kapcsolatban

(1) A pénzforgalmi szolgáltatásnak a fizetési eszköz használatára jogosult igénybe vevője az alábbi kötelezettségeknek kell, hogy eleget tegyen:

- a) a fizetési eszközt az adott fizetési eszköz kibocsátását és használatát szabályozó feltételeknek megfelelően kell használnia; és
- b) indokolatlan késedelem nélkül be kell jelentenie a pénzforgalmi szolgáltatónak – vagy az általa megjelölt jogalany-nak –, amint a fizetési eszköz elvesztését, ellopását, illetve jogosulatlan vagy nem engedélyezett használatát észleli.

(2) Az (1) bekezdés a) pontja alkalmazásában a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének, amint a fizetési eszközt átvette, különösen is meg kell tennie minden ésszerű lépést az eszköz személyes biztonsági elemeinek biztonságban tartása érdekében.

57. cikk

A pénzforgalmi szolgáltató kötelezettségei a fizetési eszközzel kapcsolatban

(1) A fizetési eszközt kibocsátó pénzforgalmi szolgáltatónak az alábbi kötelezettségeknek kell megfelelnie:

- a) biztosítania kell, hogy a fizetési eszköz személyes biztonsági elemei a pénzforgalmi szolgáltatásnak a fizetési eszköz használatára jogosult igénybe vevőjén kívül más felek számára ne lehessenek hozzáférhetőek, a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjére vonatkozó, az 56. cikkben meghatározott kötelezettségek sérelme nélkül;
- b) tartózkodnia kell a kéréstlen fizetési eszközök küldésétől, kivéve ha egy, a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára már kiadott fizetési eszközt kell lecserélni;

- c) biztosítani kell, hogy folyamatosan rendelkezésre álljanak azok a megfelelő eszközök, melyek révén a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője meg tudja tenni az 56. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott bejelentést, vagy kérelmezni tudja a letiltásnak az 55. cikk (4) bekezdése szerinti megszüntetését; kérésre – az említett bejelentést követően 18 hónapig – a pénzforgalmi szolgáltatónak biztosítani kell a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára annak bizonyítási lehetőségét, hogy a bejelentést megtette;
- d) az 56. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti bejelentés megtételét követően meg kell akadályoznia a fizetési eszköz bármilyen használatát.

(2) A fizetési eszköznek a fizető fél számára történő megküldésével vagy a fizetési eszköz bármely személyes biztonsági elemének megküldésével kapcsolatos kockázat a pénzforgalmi szolgáltatót terheli.

58. cikk

Nem engedélyezett vagy hibásan teljesített fizetési műveletek bejelentése

A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára a pénzforgalmi szolgáltató kizárólag akkor köteles helyesbítést biztosítani, ha indokolatlan késelelem nélkül, de a terhelés napját követően 13 hónappal nem később bejelenti a pénzforgalmi szolgáltatójának az általa észlelt nem engedélyezett vagy hibásan teljesített és reklamációnak helyt adó fizetési műveletet, ideértve a 75. cikkben foglaltakat is, kivéve ha adott esetben a pénzforgalmi szolgáltató a fizetési művelettel kapcsolatban nem nyújtott tájékoztatást vagy azt nem tette elérhetővé a III. címben meghatározottak szerint.

59. cikk

A hitelesítés bizonyítéka és a fizetési műveletek teljesítése

(1) A tagállamok előírják, hogy amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője tagadja, hogy egy, már teljesített fizetési műveletet engedélyezett volna, vagy állítása szerint a fizetési művelet teljesítése hibás volt, úgy pénzforgalmi szolgáltatójának kell bizonyítania azt, hogy a fizetési művelet hitelesített volt, megfelelően lett rögzítve és a nyilvántartásokba bejegyezve, valamint hogy műszaki hiba vagy egyéb üzemzavar a teljesítést nem befolyásolta.

(2) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője tagadja, hogy egy, már teljesített fizetési műveletet engedélyezett volna, a fizetési eszköznek a pénzforgalmi szolgáltatónál rögzített használata önmagában nem feltétlenül elégséges annak bizonyításához, hogy a fizető fél a fizetési műveletet engedélyezte, vagy csalárd módon járt el, vagy hogy az 56. cikkben meghatározott egy vagy több kötelezettségével kapcsolatban súlyos gondatlansággal járt el, vagy azokat szándékosan nem teljesítette.

60. cikk

A pénzforgalmi szolgáltató felelőssége nem engedélyezett fizetési műveletek vonatkozásában

(1) A tagállamok biztosítják, hogy nem engedélyezett fizetési művelet esetében – az 58. cikk sérelme nélkül – a fizető fél

pénzforgalmi szolgáltatója haladéktalanul megtéríti a fizető fél részére a nem engedélyezett fizetési művelet összegét, és – amennyiben releváns – helyreállítja a megterhelt fizetési számlát abba az állapotba, amelyben az lenne, ha a nem engedélyezett fizetési műveletre nem került volna sor.

(2) További pénzügyi kártérítéseket a fizető fél és pénzforgalmi szolgáltatója között létrejött szerződésre alkalmazandó joggal összhangban lehet megállapítani.

61. cikk

A fizető fél felelőssége nem engedélyezett fizetési műveletek vonatkozásában

(1) A 60. cikktől eltérve legfeljebb 150 EUR értékig a fizető fél viseli a nem engedélyezett fizetési műveletekkel összefüggő, az elveszített vagy ellopott fizetési eszköz használatából, illetve amennyiben a fizető fél nem tartotta biztonságban az eszköz személyes biztonsági elemeit, úgy a fizetési eszköz jogosulatlan használatából eredő károkat.

(2) A fizető fél viseli a nem engedélyezett műveletekkel összefüggő összes kárt, amennyiben azok nála azáltal keletkeztek, hogy csalárd módon járt el, vagy az 56. cikkben meghatározott egy vagy több kötelezettségével kapcsolatban súlyos gondatlansággal járt el, vagy azokat szándékosan nem teljesítette. Ilyen esetekben az e cikk (1) bekezdésében említett összeghatár nem érvényes.

(3) Azokban az esetekben, amikor a fizető fél nem csalárd módon járt el vagy nem szándékosan mulasztotta el az 56. cikk szerinti kötelezettségei teljesítését, a tagállamok csökkenthetik az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett felelősséget, figyelembe véve különösen a fizetési eszköz személyes biztonsági elemeinek jellegét, valamint azon körülményeket, amelyek mellett azt elvesztették, ellopták vagy jogosulatlanul használták.

(4) A fizető fél nem felel az elveszített, ellopott vagy jogosulatlanul használt fizetési eszköz használatából eredő semmiféle anyagi következményért azt követően, hogy megtette az 56. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott bejelentést, kivéve ha csalárd módon járt el.

(5) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató nem teljesíti az 57. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kötelezettségét, miszerint folyamatosan biztosítani kell az elveszett, ellopott vagy jogosulatlanul használt fizetési eszköz bejelentésére szolgáló megfelelő eszközöket, úgy a fizető fél nem visel felelősséget az ilyen fizetési eszköz használatából eredő anyagi következményekért, kivéve ha a fizető fél csalárd módon járt el.

62. cikk

Visszatérítés a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetési műveletek esetén

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a fizető fél jogosult legyen arra, hogy pénzforgalmi szolgáltatója visszatérítse számára az engedélyezett, a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett és már teljesített fizetési műveletek összegét a következő feltételek esetén:

- a) az engedély a megadásának időpontjában nem tartalmazta a fizetési művelet pontos összegét; és

- b) a fizetési művelet összege meghaladta azt az összeget, amely a fizető fél részéről ésszerűen elvárható volt, figyelembe véve korábbi fizetési szokásait, a keretszerződésében foglalt feltételeket és az ügy releváns körülményeit.

A pénzforgalmi szolgáltató kérésére a fizető félnek be kell mutatnia az ezen feltételekkel kapcsolatos tényszerű elemeket.

A visszatérítendő összeg azonos a teljesített fizetési művelet teljes összegével.

Beszédések esetében a fizető fél és pénzforgalmi szolgáltatója a keretszerződésben úgy is megállapodhat, hogy a fizető fél jogosult a pénzforgalmi szolgáltatója részéről visszatérítésre még akkor is, ha az első albekezdésben említett visszatérítési feltételek nem teljesülnek.

(2) Az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontja alkalmazásában azonban a fizető fél nem hivatkozhat a pénznemek közötti átváltással kapcsolatos okokra, amennyiben a 37. cikk (1) bekezdésének d) pontjával, illetve a 42. cikk (3) bekezdésének b) pontjával összhangban a pénzforgalmi szolgáltatójával történt megállapodás szerinti referencia-árfolyam került alkalmazásra.

(3) A fizető fél és a pénzforgalmi szolgáltatója a keretszerződésben megállapodhat arról, hogy a fizető fél nem jogosult visszatérítésre, amennyiben a fizető fél a fizetési megbízás teljesítésére vonatkozó jóváhagyását közvetlenül a pénzforgalmi szolgáltatójának adta, és – amennyiben releváns – a jövőbeni fizetési műveletre vonatkozó tájékoztatást a pénzforgalmi szolgáltató vagy a kedvezményezett legalább négy héttel az esedékesség napja előtt a megállapodás szerinti módon a fizető fél rendelkezésére bocsátotta vagy számára elérhetővé tette.

63. cikk

Visszatérítés igénylése a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetési művelek esetén

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a fizető fél a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett, engedélyezett fizetési művelet 62. cikkben említett visszatérítésére vonatkozó igényét az összegekkel való megterhelés napjától számított nyolc hetes időtartamig benyújthassa.

(2) A visszatérítésre vonatkozó igény beérkezésétől számított tíz munkanapon belül a pénzforgalmi szolgáltatónak vissza kell térítenie a fizetési művelet teljes összegét, vagy indokolnia kell a visszatérítés megtagadását, ezzel egyidejűleg megjelölve azon szerveket, amelyekhez a fizető fél – amennyiben a kapott indoklást nem fogadja el – az üggyel kapcsolatban a 80–83. cikk értelmében fordulhat.

A pénzforgalmi szolgáltatónak a visszatérítés megtagadására vonatkozóan az első albekezdésben megállapított joga nem érvényesülhet a 62. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdésében meghatározott esetben.

3. FEJEZET

Fizetési műveletek teljesítése

1. szakasz

Fizetési megbízások és átutalt összegek

64. cikk

Fizetési megbízások érkeztetése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az érkeztetés időpontja az az időpont legyen, amikor a fizető fél által közvetlenül, vagy a kedvezményezett által vagy rajta keresztül közvetve átadott fizetési megbízás a pénzforgalmi szolgáltatóhoz beérkezik. Ha a beérkezés időpontja a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójánál nem munkanapra esik, a fizetési megbízás a következő munkanapon beérkezettnek tekintendő. A pénzforgalmi szolgáltató a munkanap végéhez közel eső időpontban meghatározhat egy olyan végső határidőt, amelyet követően a beérkezett fizetési megbízásokat úgy kell tekinteni, mintha azok a következő munkanapon érkeztek volna be.

(2) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás azon igénybe vevője, amelyik a fizetési megbízást kezdeményezi, a saját pénzforgalmi szolgáltatójával megállapodik abban, hogy a fizetési megbízás teljesítését egy bizonyos napon vagy egy meghatározott időszak végén kell elkezdni, vagy azon a napon, amikor a fizető fél a pénzforgalmi szolgáltatójának a rendelkezésére bocsátja a pénzösszeget, úgy a 69. cikk alkalmazásában az érkeztetés időpontjának ezen előre egyeztetett nap minősül. Ha az előre egyeztetett nap a pénzforgalmi szolgáltatónál nem munkanapra esik, a beérkezett fizetési megbízás a következő munkanapon beérkezettnek tekintendő.

65. cikk

Fizetési megbízások visszautasítása

(1) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató visszautasítja a fizetési megbízás teljesítését, értesítenie kell a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét – amennyiben azt egyéb vonatkozó közösségi vagy nemzeti jogszabály nem tiltja – a visszautasításról, valamint lehetőség szerint annak indokairól és a visszautasítást okozó tényszerű hibák kijavítására szolgáló lehetőségekről.

A pénzforgalmi szolgáltató a lehető leghamarabb, de mindenképpen a 69. cikkben meghatározott időszakon belül a megállapodás szerinti módon megküldi vagy elérhetővé teszi az értesítést.

A keretszerződés tartalmazhat olyan kikötést, miszerint a pénzforgalmi szolgáltatónak módjában áll ezen értesítésért díjat felszámítani, amennyiben az elutasítás tárgyilagosan indokolt.

(2) Azon esetekben, amikor a fizető fél keretszerződésében meghatározott valamennyi feltétel teljesül – hacsak azt egyéb vonatkozó közösségi vagy nemzeti jogszabály nem tiltja –, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója nem tagadhatja meg az engedélyezett fizetési megbízás teljesítését, tekintet nélkül arra, hogy a fizetési megbízást a fizető fél vagy a kedvezményezett kezdeményezte-e, vagy azt a kedvezményezetten keresztül kezdeményezték.

(3) A 69. és 75. cikk alkalmazásában az a fizetési megbízás, amelynek teljesítése visszautasításra került, nem tekintendő beérkezett megbízásnak.

66. cikk

A fizetési megbízás visszavonhatatlansága

(1) A tagállamok biztosítják, hogy – amennyiben e cikk másként nem rendelkezik – a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője ne vonhassa vissza a fizetési megbízást azután, hogy ez a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójához beérkezett.

(2) Amennyiben a fizetési műveletet a kedvezményezett kezdeményezi vagy a kedvezményezettten keresztül kezdeményezik, a fizetési megbízásnak vagy a fizetési művelet teljesítésére vonatkozó jóváhagyásnak a kedvezményezett részére történő átadását, illetve megadását követően a fizető fél nem vonhatja vissza a fizetési megbízást.

(3) Beszedés esetén azonban – a visszatérítéshez való jogok sérelme nélkül – a fizető fél legkésőbb a pénzüsszeggel való megterhelésnek a megállapodás szerinti napját megelőző munkanap végéig visszavonhatja a fizetési megbízást.

(4) A 64. cikk (2) bekezdésében említett esetben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője a fizetési megbízást legkésőbb a megállapodás szerinti napot megelőző munkanap végéig vonhatja vissza.

(5) Az (1)–(4) bekezdésekben megállapított határidőket követően a fizetési megbízást kizárólag akkor lehet visszavonni, ha arról a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató megállapodott. A (2) és a (3) bekezdésben említett esetben a kedvezményezett beleegyezése is szükséges. Amennyiben arról a keretszerződésben megállapodás született, a pénzforgalmi szolgáltatónak a visszavonásért módjában áll díjat felszámítani.

67. cikk

Átutalt és megkapott összegek

(1) A tagállamok előírják, hogy a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának és a pénzforgalmi szolgáltatók bármely közvetítőjének a fizetési művelet teljes összegét át kell utalnia, és tartózkodnia kell attól, hogy az átutalt összegből díjakat vonjon le.

(2) A kedvezményezett és pénzforgalmi szolgáltatója mindazonáltal köthet olyan megállapodást is, miszerint a kedvezményezett részére történő jóváírás előtt a pénzforgalmi szolgáltató az átutalt összegből levonja a saját díjait. Ebben az esetben a kedvezményezettnek nyújtott tájékoztatásban a fizetési művelet teljes összegét el kell különíteni a díjaktól.

(3) Amennyiben az átutalt összegből a (2) bekezdésben említetteken kívül levonásra kerültek egyéb díjak, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának biztosítania kell, hogy a kedvezményezett a fizető fél által kezdeményezett fizetési művelet teljes összegét megkapja. Amennyiben a fizetési műveletet a kedvezményezett kezdeményezi vagy a kezdeményezés rajta keresztül történik, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának kell biztosítania, hogy a kedvezményezett a fizetési művelet teljes összegét megkapja.

2. szakasz

Teljesítési idő és értéknapp

68. cikk

Hatály

(1) Ezt a szakaszt a következőkre kell alkalmazni:

- euróban történő fizetési műveletek;
- az érintett, euroövezeten kívüli tagállam pénznemében történő belföldi fizetési műveletek; és
- olyan fizetési műveletek, amelyek során csak egyetlen, az euro és egy euroövezeten kívüli tagállam pénzneme közötti átváltás történik, feltéve hogy a szükséges átváltást az érintett, euroövezeten kívüli tagállamban végzik el, és határon átnyúló műveletek esetében a határon átnyúló átutalás euróban történik.

(2) Ezt a szakaszt alkalmazni kell egyéb fizetési műveletekre is, hacsak a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és annak pénzforgalmi szolgáltatója más értelmű megállapodást nem kötött, a 73. cikk kivételével, amelynek esetében a feleknek mérlegelési lehetősége nincs. Ha azonban a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és annak pénzforgalmi szolgáltatója a 69. cikkben megállapítottaknál hosszabb időszakban állapodik meg, akkor ez az időszak a Közösségen belüli fizetési műveleteknél nem haladhatja meg a 64. cikk szerinti érkeztetés időpontjától számított négy üzleti napot.

69. cikk

Fizetési műveletek fizetési számlára

(1) A tagállamok előírják, hogy a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának biztosítania kell, hogy a 64. cikk szerinti érkeztetési időpontot követően a fizetési művelet összege a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának a számláján legkésőbb a következő munkanap végéig jóváírásra kerüljön. 2012. január 1-jéig azonban a fizető fél és annak pénzforgalmi szolgáltatója egy legfeljebb három munkanapos határidőben is megállapodhat. Fizetési művelet papíralapú kezdeményezése esetén ezen határidők további egy munkanappal meghosszabbíthatók.

(2) A tagállamok előírják, hogy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a fizetési művelet összegét a pénzüsszegnek a pénzforgalmi szolgáltatóhoz történő beérkezését követően a 73. cikknek megfelelően a kedvezményezett fizetési számláján értéknappal lássa el és jóváírja.

(3) A tagállamok előírják, hogy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának a kedvezményezett fennálló megállapodása szerinti határidőkön belül továbbítania kell a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetési megbízást a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója felé, annak érdekében, hogy beszedés esetében az esedékesség megállapodás szerinti időpontjában a kiegyenlítés megtörténhessék.

70. cikk

A pénzforgalmi szolgáltatónál a kedvezményezett részére vezetett fizetési számla hiánya

Amennyiben a kedvezményezett nem rendelkezik fizetési számlával a pénzforgalmi szolgáltatónál, a pénzforgalmi szolgáltató, amelyhez vagy akihez a kedvezményezettnek címzett pénzösszeg beérkezik, köteles azokat a 69. cikkben meghatározott határidőn belül a kedvezményezett rendelkezésére bocsátani.

71. cikk

Készpénzbefizetés számlára

Amennyiben a fogyasztó készpénzt fizet be az adott pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számlára a fizetési számla pénznemében, a pénzforgalmi szolgáltatónak biztosítania kell, hogy az összeget a pénz átvételének időpontja után azonnal rendelkezésre bocsássa, és értéknappal ellássa. Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője nem fogyasztó, úgy az összegnek legkésőbb a pénz átvételét követő első munkanapon rendelkezésre kell állnia, és értéknappal ellátottnak kell lennie.

72. cikk

Belföldi fizetési műveletek

A tagállamok a belföldi fizetési műveletekre az e szakaszban meghatározottaknál rövidebb maximális teljesítési határidőket is előírhatnak.

73. cikk

Értéknap és pénzösszegek hozzáférhetősége

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kedvezményezett fizetési számláján történő jóváírás értéknapja nem későbbi annál a munkanapnál, amelyen a fizetési művelet összege a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának számláján jóváírásra került.

A kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának biztosítania kell, hogy a fizetési művelet összege közvetlenül azután, hogy az a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának számláján jóváírásra került, a kedvezményezett rendelkezésére áll.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a fizető fél fizetési számláján történő terhelés értéknapja nem korábbi annál az időpontnál, amikor a fizetési számlát a fizetési művelet összegével megterhelték.

3. szakasz

Felelősség

74. cikk

Hibás egyedi azonosítók

(1) Amennyiben a fizetési megbízás teljesítése az egyedi azonosító alapján történik, úgy a fizetési megbízás az egyedi azonosító által jelölt kedvezményezett vonatkozásában hibátlanul teljesítettnek minősül.

(2) Ha a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője hibás egyedi azonosítót adott meg, a 75. cikk értelmében a művelet

teljesítésének elmaradásáért vagy a hibás teljesítéséért a pénzforgalmi szolgáltatót felelősség nem terheli.

A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója azonban köteles ésszerű erőfeszítéseket tenni annak érdekében, hogy visszaszerezze a műveletben érintett pénzösszeget.

Amennyiben arról a keretszerződésben megállapodás született, a pénzforgalmi szolgáltatónak a visszaszerzésért módjában áll díjat felszámítani a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője felé.

(3) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője a 37. cikk (1) bekezdésének a) pontjában vagy a 42. cikk (2) bekezdésének b) pontjában meghatározottakhoz képest további adatokat is megad, a pénzforgalmi szolgáltató a fizetési műveleteknek csak a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője által megadott egyedi azonosító alapján történő teljesítéséért tartozik felelősséggel.

75. cikk

A teljesítés elmaradása és hibás teljesítés

(1) Amennyiben a fizetési megbízást a fizető fél kezdeményezi, az 58. cikk, a 74. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a 78. cikk sérelme nélkül a fizetési művelet hibátlan teljesítéséért a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója felel a fizető fél felé, hacsak bizonyítani nem tudja a feléje, valamint adott esetben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója felé, hogy a 69. cikk (1) bekezdése szerint a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójához beérkezett a fizetési művelet összege, amely esetben a fizetési művelet hibátlan teljesítéséért a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója lesz a felelős.

Amennyiben az első albekezdés értelmében a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatóját terheli felelősség, az köteles haladéktalanul visszatéríteni a fizető fél számára a nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet összegét, és – amennyiben releváns – helyreállítani a megterhelt fizetési számlát abba az állapotba, amelyben az lenne, ha a hibás fizetési műveletre nem került volna sor.

Amennyiben az első albekezdés értelmében a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatóját terheli felelősség, ez a fizetési művelet összegét köteles azonnal a kedvezményezett rendelkezésére bocsátani és – amennyiben releváns – a megfelelő összeget jóváírni a kedvezményezett fizetési számláján.

Nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet esetén amennyiben a fizetési megbízást a fizető fél kezdeményezte, ennek pénzforgalmi szolgáltatója az ezen albekezdésben írt felelősségtől függetlenül kérésre azonnali erőfeszítéseket köteles tenni a fizetési művelet nyomon követésére, és ennek eredményéről a fizető féllel értesíteni.

(2) A kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetési megbízás esetén az 58. cikk, a 74. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a 78. cikk sérelme nélkül a fizetési megbízásnak a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója felé történő, a 69. cikk (3) bekezdésének megfelelő, hibátlan továbbításáért a kedvezményezett felé a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója felel. Amikor ezen albekezdés értelmében a felelősség a

kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatóját terheli, ez utóbbi a szóban forgó fizetési megbízást köteles azonnal ismételtet továbbítani a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója felé.

Ezen túlmenően – az 58. cikk, a 74. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a 78. cikk sérelme nélkül – a fizetési műveletnek a 73. cikkben előírt kötelezettségeknek megfelelő módon történő bonyolításáért a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója felel a kedvezményezett felé. Amennyiben a felelősség ezen albekezdés értelmében a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatóját terheli, akkor ennek a szolgáltatónak biztosítania kell, hogy a fizetési művelet összege azonnal a kedvezményezett rendelkezésére álljon, mihamarabb az összeg a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának a számláján jóváírásra került.

Olyan nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet esetében, amelyért az első és a második albekezdés értelmében a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója nem felel, a fizető fél felé felelősséggel a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója tartozik. Amikor ilyen értelemben a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója tartozik felelősséggel, ez megfelelő módon és haladéktalanul köteles visszatéríteni a fizető félnek a nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet összegét, illetve helyreállítani a megterhelt fizetési számlát abba az állapotba, amelyben az lenne, ha a hibás fizetési műveletre nem került volna sor.

Nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet esetén amennyiben a fizetési megbízás kezdeményezése a kedvezményezett által vagy rajta keresztül történt, ennek pénzforgalmi szolgáltatója az ezen bekezdésben írt felelősségtől függetlenül kérésre haladéktalanul erőfeszítéseket köteles tenni a fizetési művelet nyomon követésére, és ennek eredményéről a kedvezményezett felet értesíteni.

(3) Ezen túlmenően a pénzforgalmi szolgáltatók a pénzforgalmi szolgáltatások saját igénybe vevői felé felelősséggel tartoznak a saját felelősségük miatt felszámításra került díjakért, valamint a fizetési szolgáltatás igénybe vevőjének a fizetési művelet teljesítésének elmaradása vagy hibás teljesítése következtében felszámított kamatokért.

76. cikk

További pénzügyi kártérítések

Az e szakaszban megállapítottakon kívüli további pénzügyi kártérítéseket a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és pénzforgalmi szolgáltatója között létrejött szerződésre alkalmazandó joggal összhangban lehet megállapítani.

77. cikk

Megtérítésre való jog

(1) Amikor a pénzforgalmi szolgáltatónak a 75. cikk szerinti felelőssége egy másik pénzforgalmi szolgáltatónak vagy egy közvetítőnek tulajdonítható, a 75. cikkben említett bármilyen veszteségért vagy kifizetett összegért az előbbi pénzforgalmi szolgáltatót ez utóbbi pénzforgalmi szolgáltató vagy közvetítő köteles kártalanítani.

(2) További pénzügyi kártérítéseket a pénzforgalmi szolgáltatók és/vagy a közvetítők között létrejött megállapodásokkal és a

köztük létrejött megállapodásra alkalmazandó joggal összhangban lehet megállapítani.

78. cikk

A felelősség hiánya

Olyan rendkívüli és előre nem látható, az ezen körülményekre hivatkozó személyen kívül álló körülmények fennállta esetén, amelyeknek a következményei minden ellenkező erőfeszítés ellenére is elkerülhetetlenek lettek volna, vagy abban az esetben, ha a pénzforgalmi szolgáltatót nemzeti vagy közösségi jogszabályok előírta egyéb jogi kötelezettségek terhelik, az 2. és 3. fejezetben írt felelősség nem alkalmazandó.

4. FEJEZET

Adatvédelem

79. cikk

Adatvédelem

A tagállamok személyes adatoknak fizetési rendszerek és pénzforgalmi szolgáltatók által történő feldolgozását annyiban engedélyezik, amennyiben a feldolgozás a fizetési csalások megelőzése, vizsgálata és felderítése érdekében szükséges. Az ilyen személyes adatok feldolgozását a 95/46/EK irányelvvel összhangban kell végrehajtani.

5. FEJEZET

Viták rendezése peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárás révén

1. szakasz

Panasztételi eljárások

80. cikk

Panaszok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy létezzenek olyan eljárások, melyek révén a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői és más érdekelt felek, többek között a fogyasztói szervezetek, a pénzforgalmi szolgáltatóknak az ezen irányelv rendelkezéseit végrehajtó nemzeti rendelkezéseket megsérteni vélt magatartása miatt panaszt nyújthatnak be az illetékes hatóságokhoz.

(2) Az illetékes hatóság a bírósághoz fordulás nemzeti eljárási jogszabályok szerinti jogának sérelme nélkül, amennyiben releváns, a panaszosnak adott válaszában tájékoztatja a panaszost a 83. cikknek megfelelően kialakított peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárások létezéséről.

81. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok meghatározzák az ezen irányelvnek megfelelően elfogadott nemzeti rendelkezések megsértéséért kiszabható szankciókkal kapcsolatos szabályokat, és minden szükséges intézkedést megtesznek ezen szabályok érvényesítése érdekében. A szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(2) A tagállamok legkésőbb 2009. november 1-jéig értesítik a Bizottságot az (1) bekezdésében említett rendelkezésekről és a 82. cikkben említett illetékes hatóságokról, továbbá a későbbi módosításokat is haladéktalanul jelzik a Bizottságnak.

82. cikk

Illetékes hatóságok

(1) A tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy az ezen szakaszban meghatározott követelményeknek megfelelően elfogadott nemzeti jogszabályi rendelkezések teljesítésének biztosítására felhatalmazott hatóságok a 80. cikk (1) bekezdésében meghatározott panasztételi eljárásokkal kapcsolatos feladatokat ellássák, illetve a 81. cikk (1) bekezdése szerinti szankciókat alkalmazzák.

(2) A III. és IV. címnek megfelelően elfogadott nemzeti jogszabályi rendelkezésekre vonatkozó jogsértés vagy jogsértés gyanúja esetén az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságok a pénzforgalmi szolgáltató székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai, kivéve a letelepedés szabadsága keretében alkalmazott ügynökök és annak keretében nyitott fióktelepek vonatkozásában, amely esetben az illetékes hatóságok a fogadó tagállam illetékes hatóságai.

2. szakasz

Peren kívüli jogorvoslati eljárások

83. cikk

Peren kívüli jogorvoslat

(1) A tagállamok – adott esetben már meglévő testületek igénybevételeivel – biztosítják, hogy megfelelő és hatékony, peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárások állnak rendelkezésre a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői és pénzforgalmi szolgáltatóik között az ezen irányelvből származó jogokkal és kötelezettségekkel kapcsolatosan felmerülő viták rendezéséhez.

(2) A határokon átnyúló viták esetében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a megoldás érdekében az említett testületek aktív együttműködést folytassanak.

V. CÍM

VÉGREHAJTÁSI INTÉZKEDÉSEK ÉS A PÉNZFORGALMI BIZOTTSÁG

84. cikk

Végrehajtási intézkedések

A pénzforgalmi szolgáltatások terén bekövetkező műszaki és piaci fejlődés figyelembevétele és az ezen irányelv egységes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság a 85. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási eljárás szerint az alábbi, ezen rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítását célzó végrehajtási intézkedéseket fogadhatja el:

- kiigazítja a 2–4. cikkel és a 16. cikkel összhangban a mellékletben található tevékenységi listát;
- a 2003/361/EK ajánlás módosításával összhangban módosítja a mikrovállalkozás 4. cikk 26. pontja szerinti meghatározását;

- az infláció és a jelentősebb piaci változások figyelembevétele érdekében aktualizálja a 26. cikk (1) bekezdésében és a 61. cikk (1) bekezdésében meghatározott összegeket.

85. cikk

A bizottság

(1) A Bizottság tevékenységét a pénzforgalmi bizottság segíti, amelynek tagjai a tagállamok képviselői, elnöke pedig a Bizottság egy képviselője.

(2) Amennyiben más cikkeken erre a bekezdésre történik hivatkozás, úgy az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikkére.

VI. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

86. cikk

Teljes harmonizáció

(1) A 30. cikk (2) bekezdésének, a 33. cikknek, a 34. cikk (2) bekezdésének, a 45. cikk (6) bekezdésének, a 47. cikk (3) bekezdésének, a 48. cikk (3) bekezdésének, az 51. cikk (2) bekezdésének, az 52. cikk (3) bekezdésének, az 53. cikk (2) bekezdésének, a 61. cikk (3) bekezdésének, valamint a 72. és a 88. cikknek a sérelme nélkül, amennyiben ez az irányelv harmonizált rendelkezéseket tartalmaz, a tagállamok az ezen irányelvben meghatározottakon kívüli rendelkezéseket nem tarthatnak fenn és nem fogadhatnak el.

(2) Amennyiben egy tagállam él azon lehetőségek valamelyikével, amelyekre az (1) bekezdés utal, erről és bármely későbbi változásról értesíti a Bizottságot. A Bizottság ezt az információt egy honlapon vagy más, könnyen elérhető módon nyilvánosságra hozza.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőinek kárára ne térjenek el az ezen irányelv rendelkezéseit végrehajtó vagy azoknak megfelelő nemzeti jogi rendelkezésektől, kivéve ha azok kifejezetten tartalmazznak ilyen lehetőséget.

A pénzforgalmi szolgáltatók azonban kínálhatnak előnyösebb feltételeket a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői számára.

87. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság legkésőbb 2012. november 1-jéig az Európai Parlament, a Tanács, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint az Európai Központi Bank számára ezen irányelv végrehajtásáról és hatásáról jelentést terjeszt elő, különös tekintettel az alábbiakra:

- az irányelv hatályának esetleges kiterjesztése a fizetési műveletek tekintetében valamennyi pénznemre, illetve azon fizetési műveletekre is, amelyek esetén csak az egyik pénzforgalmi szolgáltató található a Közösség területén,

- a 6. cikk, a 8. cikk és a 9. cikk alkalmazása a pénzforgalmi intézményekre vonatkozó prudenciális előírások tekintetében, különösen a szavatolótké-követelmények és az ügyfélpénzek védelmét szolgáló előírások (a körülhatárolás) tekintetében,
- a pénzforgalmi intézmények által a pénzforgalmi szolgáltatásokhoz kapcsolódóan – a 16. cikk (3) bekezdésében megállapítottaknak megfelelően – végzett hitelezés lehetséges hatása,
- a pénzforgalmi intézmények engedélyezési követelményeinek a pénzforgalmi intézmények és egyéb pénzforgalmi szolgáltatók közötti versenyre, valamint az új pénzforgalmi szolgáltatók piacra lépésének akadályaira gyakorolt esetleges hatása,
- ezen irányelv 34. és 53. cikkének alkalmazása, valamint az irányelv hatályának esetleges felülvizsgálata a kis összegű fizetésekre szolgáló fizetési eszközök és az elektronikus pénz vonatkozásában, és
- a 69. és 75. cikk alkalmazása és működése valamennyi fizetési eszköz-típus tekintetében,

indokolt esetben felülvizsgálatai javaslat kíséretében.

88. cikk

Átmeneti rendelkezés

(1) A tagállamok a 2005/60/EK irányelv, illetve más vonatkozó közösségi jogszabály sérelme nélkül lehetővé teszik azon jogi személyek számára, amelyek saját hatályos nemzeti jogukkal összhangban 2007. december 25. előtt kezdték meg az ezen irányelv rendelkezései értelmében pénzforgalmi intézményi tevékenységnek minősülő tevékenységüket, hogy a 10. cikk szerinti engedélyezés nélkül 2011. április 30-ig folytathassák tevékenységüket az érintett tagállamon belül. Mindazon személyek, akik vagy amelyek részére ezen időszak alatt nem adnak ki engedélyt, a 29. cikkkel összhangban pénzforgalmi szolgáltatást nem nyújthatnak.

(2) Az (1) bekezdés ellenére a 10. cikk szerinti engedélyezési követelmény alól mentesíteni kell azokat a pénzügyi intézményeket, amelyek a 2006/48/EK irányelv I. mellékletének 4. pontjában felsorolt tevékenységet kezdték meg, és megfelelnek az említett irányelv 24. cikke (1) bekezdése első albekezdésének e) pontjában megállapított feltételeknek, 2007. december 25. előtti nemzeti jogukkal összhangban. Ezekről a tevékenységekről azonban értesíteniük kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait 2007. december 25-ig. Ez az értesítés információt tartalmaz továbbá arról, hogy megfelelnek az 5. cikk a), d), g)–i), k) és l) pontjában megállapított követelményeknek. Amennyiben az illetékes hatóságok elégedettek a követelmények teljesítésével, úgy ezeket a pénzügyi intézményeket ezen irányelv 13. cikkével összhangban nyilvántartásba veszik. A tagállamok lehetővé tehetik illetékes hatóságaik számára azt, hogy ezeket a pénzügyi intézményeket mentesítsék az ezen irányelv 5. cikke szerinti követelmények alól.

(3) A tagállamok rendelkezhetnek úgy is, hogy az (1) bekezdésben említett jogi személyek automatikusan engedélyt kapnak és automatikusan felvételre kerülnek a 13. cikkben meghatározott nyilvántartásba, amennyiben az illetékes hatóságok már rendelkeznek arra vonatkozó bizonyítékokkal, hogy az 5. és 10. cikkben megállapított követelményeket a pénzügyi intézmények teljesítik. Az illetékes hatóságok az engedély megadása előtt tájékoztatják az érintett jogalanyokat.

(4) A tagállamok a 2005/60/EK irányelv, illetve más vonatkozó közösségi jogszabály sérelme nélkül lehetővé tehetik azon természetes vagy jogi személyek számára, akik vagy amelyek saját hatályos nemzeti jogukkal összhangban 2007. december 25. előtt kezdték meg az ezen irányelv rendelkezései értelmében pénzforgalmi intézményi tevékenységnek minősülő tevékenységüket, és akik vagy amelyek a 26. cikkkel összhangban mentességre jogosultak, hogy legfeljebb 3 éves átmeneti időszakban folytathassák tevékenységüket az érintett tagállamon belül anélkül, hogy a 26. cikknek megfelelően mentesítést kapnának és a 13. cikkben meghatározott nyilvántartásba felvételre kerülnének. Mindazon személyek, akik ezen időszak alatt nem kapnak mentesítést, a 29. cikkkel összhangban pénzforgalmi szolgáltatást nem nyújthatnak.

89. cikk

A 97/7/EK irányelv módosítása

A 97/7/EK irányelv 8. cikkét el kell hagyni.

90. cikk

A 2002/65/EK irányelv módosításai

A 2002/65/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) Amennyiben a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló, 2007. november 13-i 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet (*) is alkalmazni kell, az ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében – a 2. pont c)–g) alpontja, a 3. pont a), d) és e) alpontja, valamint a 4. pont b) alpontja kivételével – a tájékoztatásra vonatkozó rendelkezések helyébe annak az irányelvnek a 36., 37., 41. és 42. cikke lép.

(*) HL L 319, 2007.12.5, 1. o.”

2. A 8. cikket el kell hagyni.

91. cikk

A 2005/60/EK irányelv módosításai

A 2005/60/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a hitelintézettől különböző vállalkozás, amely a 2006/48/EK irányelv I. mellékletének 2–12., valamint 14. pontjában felsorolt tevékenységek közül egy vagy több tevékenységet végez, ideértve a valutaváltó irodák (bureaux de change) tevékenységeit is;”.

2. A 15. cikk (1) és (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben egy tagállam megengedi, hogy a 2. cikk (1) bekezdésének 1. vagy 2. pontjában meghatározott, a területén található hitelintézetekre és pénzügyi szolgáltatókra belföldön harmadik személyként hagyatkozzanak, a tagállam minden esetben megengedi a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott, területén található intézményeknek, hogy a 14. cikkkel összhangban elismerjék és elfogadják a 8. cikk (1) bekezdésének a)–c) pontjában meghatározott azon ügyfél-átvilágítási eljárás eredményeit, amelyet ezen irányelv értelmében egy másik tagállamban végzett valamely, a 2. cikk (1) bekezdésének 1. vagy 2. pontjában

meghatározott intézmény (kivéve a pénzváltást végző irodákat, a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló, 2007. november 13-i 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 4. cikkének (4) bekezdésében meghatározott olyan pénzforgalmi intézményeket, amelyek főként ez utóbbi irányelv mellékletének 6. pontjában felsorolt pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtanak, ideértve azon természetes és jogi személyeket, akik vagy amelyek ez utóbbi irányelv 26. cikkének értelmében mentességet élveznek), és amely megfelel ezen irányelv 16. és 18. cikke követelményeinek, még akkor is, ha az e követelmények alapját képező dokumentumok és adatok nem egyeznek meg az abban a tagállamban előírtakkal, amelyhez az ügyfelet utalják.

(2) Amennyiben egy tagállam megengedi, hogy a 2007/64/EK irányelv 3. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett, a területén található pénzváltást végző irodákra és a 4. cikk (4) bekezdésében meghatározott olyan pénzforgalmi intézményekre, amelyek főként ez utóbbi irányelv mellékletének 6. pontjában felsorolt pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtanak, belföldön harmadik személyként hagyatkozzanak, a tagállam minden esetben megengedi ezek számára, hogy ezen irányelv 14. cikkével összhangban elismerjék és elfogadják a 8. cikk (1) bekezdésének a)–c) pontjában meghatározott azon ügyfél-átvilágítási eljárás eredményeit, amelyet ezen irányelv értelmében egy másik tagállamban végzett valamely, ugyanazon intézményi besorolásba tartozó és ezen irányelv 16. és 18. cikke követelményeinek megfelelő intézmény, még akkor is, ha az e követelmények alapját képező dokumentumok és adatok nem egyeznek meg az abban a tagállamban előírtakkal, amelyhez az ügyfelet utalják.

(*) HL L 319, 2007.12.5, 1. o.”

3. A 36. cikk (1) bekezdésének második mondata törlésre kerül.

92. cikk

A 2006/48/EK irányelv módosításai

A 2006/48/EK irányelv I. melléklete a következőképpen módosul:

1. A 4. pont helyébe a következő szöveg lép:

„4. Pénzforgalmi szolgáltatások a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló, 2007. november 13-i

2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 4. cikkének (3) bekezdésének meghatározása szerint

(*) HL L 319, 2007.12.5, 1. o.”

2. Az 5. pont helyébe a következő szöveg lép:

„5. Egyéb fizetési eszközök (például utazási csekkék és bankváltók) kibocsátása és kezelése, amennyiben ez a tevékenység nem tartozik a 4. pont alá.”

93. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 97/5/EK irányelv 2009. november 1-jétől hatályát veszti.

94. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok 2009. november 1-jéig hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseit, melyeket az ezen irányelv hatálya alá tartozó területen fogadnak el.

95. cikk

Hatálybalépés

Ezen irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

96. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2007. november 13-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről

az elnök

M. LOBO ANTUNES

MELLÉKLET

„PÉNZFORGALMI SZOLGÁLTATÁSOK” (4. CIKK 3. PONTJA)

1. Fizetési számlára történő készpénzbefizetést lehetővé tevő szolgáltatások, valamint a fizetési számla vezetéséhez szükséges összes tevékenység.
 2. Fizetési számláról történő készpénzfelvételt lehetővé tevő szolgáltatások, valamint a fizetési számla vezetéséhez szükséges összes tevékenység.
 3. Fizetési műveletek teljesítése, beleértve a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének a pénzforgalmi szolgáltatójánál vagy más pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számlára történő pénzátutalást:
 - beszedések teljesítése, ideértve az egyszeri beszedéseket is,
 - fizetési műveletek teljesítése fizetési kártyával vagy hasonló eszközzel,
 - átutalások teljesítése, ideértve a tartós átutalási megbízásokat is.
 4. Fizetési műveletek teljesítése, amennyiben a pénzt a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára biztosított hitelkeretből fedezik:
 - beszedések teljesítése, ideértve az egyszeri beszedéseket is,
 - fizetési műveletek teljesítése fizetési kártyával vagy hasonló eszközzel,
 - átutalások teljesítése, ideértve a tartós átutalási megbízásokat is.
 5. Fizetési eszközök kibocsátása és/vagy elfogadása.
 6. Készpénzátutalás.
 7. Olyan fizetési műveletek teljesítése, ahol a fizető fél a fizetési művelet teljesítésére vonatkozó jóváhagyását bármilyen távközlési eszköz, digitális vagy IT-eszköz segítségével adja meg, és a fizetés a távközlési eszköz, az IT-rendszer vagy a hálózat üzemeltetőjének történik, aki vagy amely a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és az áru szállítója vagy a szolgáltatás nyújtója között kizárólag közvetítőként jár el.
-